

Orači

Bozjak

Vile

Koranti

Nekdanji koranti

Medo

Piceki

Kūrike

Ruse

UVODNIK

Vrednote našega ravnanja so postale naše življenjsko vodilo. Pri tem se odraža naš odnos do narave, zdravja, izobraževanja, ustvarjalnosti in nenazadnje tudi do soljudi. S pomočjo kulture smo se izoblikovali v to, kar danes smo – v narod s svojo lastno državo. S simboli, kot so grb, zastava in himna, izpričujemo svojo samobitnost in ponos. Skupaj se veselimo športnih in drugih uspehov ter smo ganjeni in ponosni, kadar ob dvigovanju slovenske zastave zaslišimo še Prešernovo Zdravljico, našo uradno himno. Prešeren in mnogi zavedni Slovenci so o vsem tem lahko le sanjali, mi pa te sanje danes s ponosom živimo.

Ostanimo zavedni tudi do materne jezika. Ne dovolimo, da bodo podjetja poimenovana s tujimi imeni in ne prevzemajmo tujih besed, ki so dandanes tako moderna. Tujci ne bodo izbirali naših turističnih destinacij, niti si ogledovali zanimivosti zaradi lepih poimenovanj, pač pa bo še vedno v ospredju ostala kvaliteta uslug in prijaznost ljudi.

Menim, da imamo v naši občini ljudi, ki zmorejo kulturo življenja na najvišji ravni kraja ali celo države prenesti v vsakdanje življenje. Smo občina, ki skrbi za svoj razvoj, za druženje in nenazadnje za prenašanje kulturne dediščine na mlajše rodove na različnih področjih. Številne aktivnosti, dogodki, prireditve in dogajanje skozi celo leto pričajo o našem delu in o tem, da nam ni vseeno, kako bodo mladi, ki se od nas učijo, na vse to gledali. To je kultura nas samih. To smo mi. Tudi izdaja Lista iz Markovcev, ki je pred vami, priča o tem, kako bogato kulturo imamo. Številni zapisani prispevki in fotografije pričajo o bogastvu kulture v naši občini. HVALA vsem, ki soustvarjate kulturo naše občine in ste svetel zgled mladim.

Prihajajoči fašenk, ki je pred nami, je zagotovo dogodek, kulturno bogastvo, ki se prenaša iz roda v rod, in na našem področju predstavlja pomemben doprinos k ohranjanju kulturne dediščine. Tako mladi kot malo starejši se prepustimo pustnim likom, da zaživijo v nas v vsej svoji polnosti in sporočilnosti. S ponosom povabimo tudi znance, prijatelje od blizu in daleč, da skupaj z nami na fašensko soboto doživijo delček tega. Predstavimo jim del naše kulture, del našega življenja, del nas samih. Prepustite se fašenk in običajem, ki so povezani z njim.

Irena Pukšič, urednica

Županov prednovoletni sprejem

V torek, 27. decembra, je župan Milan Gabrovec v dvorani Gasilsko vaškega doma Nova vas sprejel občinske svetni-

ke, člane nadzornega odbora, predsednike društev, podjetnike, člane odborov in komisij, župane sosednjih občin ter

druge, ki pripomorejo k razvoju naše občine. Najprej je vse prisotne nagovoril s pozdravom ter s predstavitvijo dela naše občine. Predstavil je smernice za nadaljnje delo ter vizijo dela v prihodnosti. Kot prednostna naloga v tem letu bo izgradnja kanalizacije v Novi vasi. Zaželel je dobrega sodelovanja med vsemi dejavniki, ki soustvarjajo delo in razvoj. Po nagovoru so si zbrani ogledali predstavo Gajaš, arestant v izvedbi igralca Vlada Novaka. Sledilo je prijetno druženje in klepet. Zagotovo so si prisotni zaželeli dobrega dela in sodelovanja v prihodnje, saj bo le tako delo v naši občini lahko teklo pozitivno usmerjeno v prihodnost.

IP

Županovo voščilo ob novem letu

Vlado Novak v županovi družbi

V sproščenem vzdušju smo tudi poklepetali.

Gajaš arestant, Vlado Novak

Božično-novoletni muzikal v Markovcih

na osnovni šoli Markovci je priprava kulturnih prireditev že več let zapored sestavni del šolskega programa. Poleg koncertov in razrednih nastopov pripravimo tudi tri prireditve, namenjene širši javnosti.

Naši učenci so večji nastopanja na odru. To leto je še bolj posebno, saj je skupina učencev starejših generacij začela kazati velik talent in veselje do ustvarjanja različnih zvrsti glasbe, predvsem pa do učenja različnih ansambelskih instrumentov. In tako se je porodila ideja ...

Pred božičnimi prazniki, natančneje v četrtek, 22. decembra 2016, je na šoli potekala **božično-novoletna priredi-**

tev. Učenci so se predstavili v obliki muzikala s pravim ansamblom ter odličnimi igralci in pevci.

Koncept in zgodbo si je zamislil učitelj **Gregor Zmazek**, ki je bil tudi vodja prireditve, pri pripravi scenarija pa so sodelovali še: **Janja Hunjet, Jurij Cvitanič, Marjetka Kocuvan, Vida Vajda, Doro-teja Kostanjevec in Dragan Mikša.**

Tema je bila božično obarvana, predvsem pa prepredena z močnimi sporočili o vrednotah in načelih, ki imajo ob božičnem času še toliko večji pomen. Dogajanje je bilo postavljeno na dan pred božičem, v čas pričakovanj, dobrih želja, dobrote, hrepenenja in tudi čudežev. Na začetku je bilo razdeljeno v štiri različ-

ne in popolnoma nepovezane zgodbe iz vsakdanjega življenja raznolikih ljudi. Nekatere zgodbe so bile žalostne, druge vesele, nagajive, spet tretje bolj resne, vse pa so se na koncu povezale, kar je ob razpletu celotnega dogajanja povzročilo vrsto presenečenj in seveda, kot se spodobi, srečen konec.

Vsak lik v zgodbah se je predstavil s solistično pevsko točko ali v duetu, zato so bile igralske vloge razdeljene učencem, ki so se v preteklosti pokazali kot odlični pevci ali pa so se izkazali v kakšnih drugih glasbenih vrlinah. Igrali in peli so: **Luka Stolec** iz drugega razreda, **Neža Meglič** (tretji razred), **Jana Kostanjevec, Mia Pernat** (četrti razred), **Jan Foršt-**

narič, Kaja Kumer in Jure Letnik (peti razred), **Zala Kukovec** (sedmi razred), **Ana Čuš, Zala Stolec, William Venne** (vsi trije osmi razred) ter **Jan Forštarič in Eva Ertl** iz devetega razreda. Nekatere zgodbe so popestrili še **Vita Peklar** (osmi razred), **Ajda Mikša** (sedmi razred) ter **Otilija Markovič in Dani Vrtačnik** kot dedek in babica.

Celotno dramsko dogajanje je bilo povezano s spremljavo izvrstnega šolskega ansambla, ki so ga sestavljali: **Maja Čuš** (šesti razred), **Niko Kostanjevec** iz devetega razreda ter **Eva Kokot, Lucija Janžekovič, Lea Krajncič, Kaja Kristovič, Dominika Raušl in Manja Slanič** iz osmega razreda. S harmoniko pa je zaključek popestril še Žan Kolednik iz osmega razreda.

Pri pripravi programa je tudi letos sodelovalo večina učencev naše šole, mentorji so bili njihovi razredniki pa tudi nekateri starejši učenci (**Špela Kostanjevec in Taja Lia Vidovič** za ples). Glasbene točke so s plesnimi točkami popestrili učenci od prvega do osmega razreda. Da pa je bila prireditev še bolj zanimiva, so poskrbeli pevci in pevke **mladinskega in otroškega pevskega zbora** ter **skupina solo pevk** pod vodstvom učiteljice **Slavice Lajh**. Učenci **likovnega krožka** z mentorico **Olgo Zorko** so pričarali barvito pravljico scensko ozadje.

Ob koncu prireditve se je vsem nastopajočim zahvalil gospod ravnatelj, **Ivan Štrafela**, ki je vsem skupaj zaželel vse najlepše v letu 2017. Njegovemu voščilu se je s svojim nagovorom pridružil tudi župan občine Markovci, **Milan Gabrovec**.

Nastopajoči so nam s svojo dramsko-glasbeno-plesno prireditvijo pričarali začetek božičnega vzdušja.

GZ

Izvirnost, kreativnost, ustvarjalnost...

Foto: GZ

PEKARNA

Kolamerca

OB SOBOTAH SPREJEMAMO NAROČILA za PICE, GIBANICE ...

- kruh
- domači rezanci

Tel: 051 312 342
Branko Fideršek s.p. • Bukovci 89a • 2281 Markovci

Use ljubitelje branja obveščamo, da je

KNJIŽNICA BUKOVCI

znova odprla svoja vrata.

Najdete nas v kulturno-športni dvorani v Bukovcih od novembra do marca vsako sredo med 17. in 18. uro.

Info: 041 817 738 Amanda Petek
amanda.petek@gmail.com
facebook.com/knjiznica.bukovci

KUD Markovski zvon: občinska prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti – 22. tradicionalni božični koncert

Pevke in pevci KUD-a Markovski zvon so delček letošnjega božičnega koncerta, ki je sicer vsako leto občinska prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti, posvetili domoljubnim skladbam in s tem še enkrat obeležili leto praznovanja 25. obletnice samostojne Slovenije ter državnega praznika na isti dan.

Ponovno so zapeli vsi člani zelo številnega društva. Okrog 100 jih je, ki so razdeljeni v šest sekcij; na koncertu so se predstavile štiri. Pričeli so najstarejši cerkveni pevci Jutranje zarje pod vodstvom Mitja Kostanjevca, nadaljeval pa Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko z zborovodkinjo Alenko Domanjko Rožanc. Malo več kot 40 otrok je združenih v Otroški cerkveni pevski zbor Zvonček z mladima Pio Majerič in Rebeko Mikša. Nastopila je še mladinska skupina, ki uradno še ni sekcija društva, a so v njej združeni nadebudni mladi glasbeniki s svežimi idejami, in Komorni zbor Glasis z dirigentom Ernestom Kokotom.

Božične melodije najlepše zazvenijo v cerkvenem ambientu in tako je bilo tudi letos. Slišati je bilo pester repertoar

božičnih skladb, vmesni del programa pa je bil namenjen opevanju naše domovine: Oj, Triglav moj dom, Domov v slovenski kraj, Slovenska dežela, Za Slovenijo živim ... To je bil delček programa junijskega koncerta ob dnevu državnosti v Sobotincih, ki ga je pripravilo društvo. Z besedami je državni praznik ozaljšal še podžupan Zvonko Črešnik in čutili je bilo domoljubnost.

Glasbeni večer so nastopajoči zaključili z zahvalami in čestitko farnemu župniku, zapeli še državno himno ter najlepšo božično pesem ob štiriročni spremljavi na mogočnih markovskih orglah.

Polna cerkev zvestih obiskovalcev je bila dokaz, da društvo stopa po pravi poti in vedno znova navdušuje s pestrim programom. Že tretje leto ga vodi Maja Kostanjevec, ki spremlja delo vseh sekcij, zato aktivnosti ne zmanjka niti v enem koledarskem mesecu. Preteklo leto je bilo za društvo ponovno zelo uspešno, saj ob uspešnih koncertih, nastopih na območnih revijah in ostalih župnijskih slovesnostih beležijo še zlato priznanje

na mednarodnem tekmovanju v Bratislavi (KZ Glasis), zlata in srebrno priznanje na državnem tekmovanju v videomontaži (videosekcija Akcija!), med člani pa je tudi državna prvakinja v digitalni fotografiji (Bernarda Topolovec).

Po koncertu člani niso počivali. V petek, 30. decembra, so se najmlajši Zvončki v spremstvu nekaterih staršev in ostalih prijavljenih zopet udeležili predstave živih jaslic globoko pod zemljo v Postojnski jami. S petjem so obogatili eno izmed predstav, ki se v prazničnih dneh sicer vrstijo vsak dan. Pred dnevom Gospodovega razglasenja, svetih treh kraljev, so po domovih naše občine ponovno zapele tri skupine kolednikov iz sekcije Kralji. To lepo navado ohranjajo že vrsto let, na praznik, 6. januarja, pa so se skupaj zbrali pri 7. sveti maši in še enkrat skupaj zapeli.

V februarju mlade pevke cerkvenega zbora v dveh skupinah po domovih članov društva zapele svečniško kolednico, Zvončki pa so sodelovali na reviji otroških in mladinskih pevskih zborov na Rakovniku v Ljubljani, kjer se je zbralo nekaj več kot 1000 pevcev iz vse Slovenije. Pravo doživetje!

V začetku februarja so se člani društva, blizu 120 jih je, zbrali tudi na volilnem občnem zboru, kjer so ponovno potrdili predsedniški mandat Maji Kostanjevec, nekaj manjših sprememb pa se je zvr-

tilo v ostalih vodstvenih funkcijah. Iz poročil je bilo razvidno, da društvo stopa po pravi poti, izpostavljene so bile številne aktivno skozi prav vse mesece koledarskega leta, prav tako pa uspehi na državni in tudi mednarodni ravni posameznih sekcij. Društvo letos obeležuje 20. obletnico svojega delovanja.

Pohvale in priznanja so vsekakor dober vzrok za trdo delo vnaprej, a člani vidijo še pomembnejšo plat. Pomembno je »medgeneracijsko« delo vseh članic in članov. Morda prav to sožitje vseh daje piko na i njihovem delu.

ADR

Štiriročno zaigrana Gruberjeva Sveta noč na markovske orgle.

Zvončki so navdušili s pesmijo in številčnostjo.

Komorni zbor Glasis v nedeljo, **5. marca**, organizira skupen koncert z Mladinskim pevskim zborom 2. gimnazije Maribor v župnijski cerkvi v Markovcih, teden dni kasneje, **12. marca**, pa MeCePZ vabi na koncert ljudske pesmi v zborovski zasedbi v staro telovadnico OŠ. V goste so povabili MoPZ Markovci, plesalce in pevce AFS France Marolt iz Ljubljane in FD Markovci. Vabljeni!

Najstarejša sekcija društva: Cerkveni pevski zbor Jutranja zarja.

Letos se je na božičnem koncertu predstavila tudi mladinska skupina, ki jo vodi Mitja Kostanjevec.

Komorni zbor Glasis vodi zborovodja Ernest Kokot.

Blizu 100 pevcev je ob zaključku koncerta ponovno zapelo skupaj. Letos tudi Zdravljico.

Stojnci: Prve žive jaslice pri Kvarovi kapeli

Nekaj posameznikov iz Stojncev je konec novembra združilo predloge in ideje o izpeljavi živih jaslic pri Kvarovi kapeli v spodnjem delu vasi. Ideja je sicer zrasla v gasilskih vrstah in je stara že par let, letos pa je prišlo do njene uresničitve.

Združili smo moči in k sodelovanju povabili vse vaščane, ki so vaško društvo, ki je kasneje pod pričakovanji preraslo v »množično«, zelo podprli. Kogarkoli smo sodelujoči prosili za pomoč, saj je bilo treba potrkati na marsikatera vrata, nihče ni odrekel pomoči. Še več, prijazno so posodili ta ali oni pripomoček in zadovoljstvo je bilo na obeh straneh.

Vse to dokazuje, da si Stojnčanke in Stojnčani želimo več medsebojnega

druženja in da pogrešajo dogajanje na vasi.

Božična zgodba je bila predstavljena na »gmejni« pri Kvarovi kapeli, ki je odličen ambient za tovrstno predstavitev. V njej smo sodelovali zgolj vaščanke in vaščani, ki so predstavljali glavne like (Jožefa, Marijo, Jezušča, cesarja Avgusta, gostilničarja, svete tri kralje), angelce, pastirje, pevski zbor pa je bil sestavljen samo iz stojnskih pevcev. Poskrbeli smo že za razsvetlavo in ozvočenje in predstava se je lahko pričela. Zgodbo je doživeto pripovedovala Nika Rožanc, igralci pa so dogajanje prikazovali z gibanjem in s kretnjami.

Vso delo je bilo opravljeno povsem

prostovoljno. Začutili je bilo povezovalni duh vaščanov za skupno dobro, ko so se zbrali moške in skupaj sestavili hlevček, staje za drobnico in poskrbeli za varna ognjišča pastirjev.

Dvakratna ponovitev na božič in še ena v torek, 27. novembra, ter vsakokrat množičen obisk ne le sovaščanov, tem-

več tudi ostalih obiskovalcev od blizu in daleč, pa tudi prispevek, je sodelujočim dal energije in zagona za ustvarjanje tudi v bodoče. Temelji so postavljeni, gradnja se nadaljuje – za dobro vasi in njenih prebivalcev. Hvala vsem, ki ste se ustavili v naši vasi!

ADR

Ob izpeljavi predstav se zahvaljujemo: vsem vaščankam in vaščanom naše vasi, ki so pomagali pri organizaciji in izpeljavi našega projekta (Hedviki Rojko kot pobudnici), ob tem pa še vsem zunanjim, ki so nam priskočili na pomoč: Občini Markovci, OŠ Gorišnica, Društvu malih živali Ptuj, Petru Horvatu iz Muretincev, Antonu Kekcu iz Nove vasi pri Markovcih, podjetju Drva Horvat, vaškemu aktivu podeželskih žena, Kmetiji Cimerman, družini Strauss, PGD Stojnci, Gregorju, Mateji, Anji, Janezu, Janku in Stanku za tehnično podporo, Jožefu Meznariču, podjetju SIP TV in vsem tukajšnjim sosedom za pripravljenost in pomoč.

Pastirji so pripravili kurišča, da jih ni zeblo.

Božično zgodbo so s petjem olepšali stojnski pevci in pevke.

Skupna fotografija vseh sodelujočih, ki jih je bilo okrog 50.

Monika Zupanič in Aleš Lenart v vlogi Marije in Jožefa.

Svečniška pesem

Zunaj je vedno topleje, sluti se prihod pomladi, dnevi se daljšajo, vedno več je svetlobe. Svečnica (2. februar) je praznik luči, ko se spominjamo Jezusovega darovanja v templju. Na ta dan bi naj pospravili jaslice in božične smrečice, po starih običajih pa so tudi koledovali.

Tudi letos so v začetku februarja mlade pevke prinašale Marijin blagoslov po naših vaseh. V domove so prinašale toplino svečniške pesmi in v soju sveč zaželele prijetno voščilo.

Špela Vrtačnik

Mlajša in starejša skupina pevcev

Prireditve v počastitev slovenskega kulturnega praznika

Prva prireditve, namenjena proslavitvi slovenskega kulturnega praznika, se je na Osnovni šoli Markovci začela že v ponedeljek, 6. februarja, ob 18. 30. V avli predmetne stopnje so poslušalci vstopili v svet glasbe in poezije. Nastopali so učenci od četrtega do zaključnega razre-

da osnovne šole, ki obiskujejo glasbeno šolo. Ob različnih instrumentih smo slišali tudi učenke in učence izbirnih predmetov s področja glasbe pod mentorstvom Slavice Lajh, ki je vsako leto vodja sedaj že tradicionalnega šolskega kulturnega maratona. Slišali smo tudi prepesnitve slovenskih literarnih del, ki so nastale pri pouku slovenščine in so jih predstavili učenci višjih razredov. Z likovno razstavo se je prvič predstavila učenka devetega razreda Nika Keres, ki se posveča predvsem portretni tehniki.

Naslednji dan, v torek, 7. februarja, je ob dvanajsti uri v športni dvorani potekala slovesna kulturna proslava, na kateri so se učenci predstavili z umetniško dovršenimi recitali, dramatizacijami in glasbenimi točkami. Idejni vodja domiselne prireditve, v kateri je v vlogi pesnika Prešerna še posebej blestel učenec Gašper Vrtačnik, je bila učiteljica Nataša Lačen.

Prireditve je zvečer ob 18. uri doživela reprizo še kot občinska prireditve ob kulturnem prazniku.

Že na prireditvah je bilo govora o tem, da kultura predstavlja človekovo duhovno vrednoto, da ni samo pojem v umetnosti. Kultura je poznavanje in slavljenje domačega jezika, ker brez jezika ni naroda.

Zakaj torej s kulturnim praznikom povezujemo najprej predvsem Prešerna? Ker je dokazal, da je slovenščina prelep jezik, ki ga je prav s svojo poezijo povzdignil na raven ostalih evropskih jezikov ter s tem dal motivacijo za potovanje v svet literature tudi svojim naslednikom.

Vida Vajda

Učenci so ustvarjali v svetu glasbe in poezije

Foto: Gregor Zmazek

Letošnji podjetniki jubilanti, člani OOOZ Ptuj

V februarju je ptujska Območna obrtno-podjetniška zbornica organizirala vsakoletni obrtniški ples s podelitvijo priznanj podjetnikom jubilantom. Med njimi so tudi naši občani oz. podjetja, ki delujejo na območju naše občine. Iskreno čestitamo vsem dobitnikom!

20 LET OBRTI V LETU 2016:

1. KATARINA ČUŠ ROŽMARIN s.p., Frizerstvo KATARINA, Markovci 28, 2281 Markovci
2. MILAN MAJER s.p., Avtoličarstvo in avtokleparstvo, Bukovci 115, 2281 Markovci
3. IVAN SOK s.p., Lesarstvo, Borovci 65, 2281 Markovci

25 LET OBRTI V LETU 2016:

1. ANTON KEKEC s.p., Servis in mehanizacija, Nova vas pri Markovcih 42a, 2281 Markovci

2. M.C.K. Montažno, trgovsko in storitveno podjetje d.o.o., Nova vas pri Markovcih 103, 2281 Markovci
3. DANIEL KOROŠEC, Mlin Korošec, trgovina in gostinstvo d.o.o., Zabovci 42, 2281 Markovci
4. BRANKO VESELIČ s.p., RTV servis, trgovina in vzdrževanje, Markovci 43, 2281 Markovci
5. Vladimir ZEMljARIČ, s. p., Storitve z gradbeno mehanizacijo, Zabovci 100, 2281 Markovci
6. IVAN SVRŽNJAK s.p., Računovodstvo, Dravska ulica 7, 2250 Ptuj

30 LET OBRTI V LETU 2016:

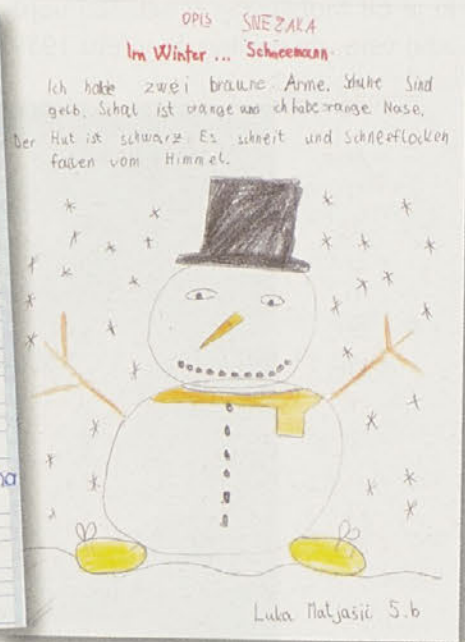
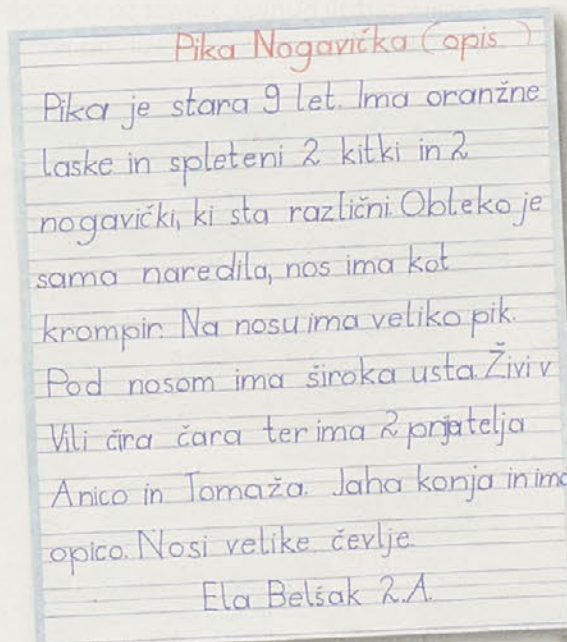
1. HERMINA HORVAT s.p., Cvetličarna ROŽMARIN, svečarstvo in hortikultura, Miklošičeva ulica 10, 2250 Ptuj

Pohvala

Ko smo v jeseni vabili na prireditve in tarnali kako majhen obisk beležimo na dogodkih, je v novembru in decembru domnevna »težava« pokazala povsem drugačen obraz. Več kot pohvalno! Ali je k temu pripomogel članek in z njim žalovanje za neobiskovanjem prireditve, ne vemo, vemo pa, da so prav vse prireditve konec lanskega leta bile zelo dobro obiskane. Ob tem je treba izreči zahvalo vsem organizatorjem najrazličnejših prireditve, ki se jih je v decembru na-

bralo veliko. Markovska večnamenska dvorana, ki sprejme nemalo obiskovalcev, je bila vsakič znova napolnjena, ravno tako farna cerkev. Zaključili bomo: kar tako naprej! Koledar dogodkov za prihodnje mesece se je pridno napolnil. V aprilu bomo praznovali NAŠ praznik – 18. občinski praznik. Največ bomo naredili, če se ga bomo udeležili. Osrednja prireditve v petek je skorajda obvezna obiska. Se vidimo, kajne?

ADR

Več kot 70 let, na tisoče kilometrov ...

Tako naslavljam neko resnično zgodbo, ki sem jo doslej le tu in tam zaupala bližnjemu človeku, ves čas oz. vsaj 40 let pa čutim kar dolžnost, da o tem zvedo tudi vsi tisti, ki spoštujejo preteklost in upajo v prihodnost ...

Izpolnila sem očetovo željo...

Ko so se ob koncu 2. svetovne vojne v tistih nemirnih, a že srečnih majske dni, okupatorji morali umakniti tudi iz naših krajev, so z njimi odšli tudi mladi Nizozemci in za seboj pustili lepe spomine. Pri nas se je še nekaj let tu in tam pojavila tudi knjiga v tujem jeziku. Otroci smo jo radi listali zaradi lepega, gladkega papirja in zanimivih sličic, starši pa so nam povedali, da je knjigo pustil za spomin »naš Holandec«, Cris.

Potem so leta kar bežala, dvakrat je k nam iz tujine prispelo Crisovo pismo (še pred leti mi je uspelo s pomočjo prevoda ugotoviti, da se je v njem zahvalil za dobroto mojih staršev, moj oče pa je vedno dejal: »Saj nič prav ne razumem, kaj nam piše, kaj šele, da bi vedel odpisati.« Ko sem potem v 6. razredu OŠ že znala nekaj nemščine ter se celo rada preizkušala v tem znanju, mi je nekoč dejal: »Karo-

lina, kajne, da boš Crisu napisala pismo v nemščini? Vem, da jo on razume in bo vesel, ko bo izvedel kaj o nas in mi o njem.« Rada sem izpolnila očetovo željo in naše pismo je kmalu romalo na Crisov naslov v Holandijo (tako smo tedaj imenovali kar vso Nizozemsko). Odgovora pa ni bilo in oče je to iskreno obžaloval, a nikdar ni rekel, naj pač poskusim še enkrat. Tako so spet minila leta, še smo govorili o Crisu, o njegovi mladostni razigranosti v letu 1944/45, pa še posebej o dobroti, navezanosti na našo družino, ki mu je gotovo pomenila nadomestilo za družino Jansenovih tam na severozahodu Evrope. Oče je postajal vse starejši in nemočen, v januarju 1988 sem se še zadnjič poslovila od njega. Spal je in morda sanjal o svojem življenju – nato je ugasnil.

Zdaj, po njegovi smrti, sem se še bolj zavedla nekega dolga, pravzaprav svoje obljube. Zgodilo se je nepričakovano, pred več kot 20 leti, kot splet več naključij: spet je potekal Idriart na gradu Borl. Z možem in vnukinjo Ivo smo v lepem julijskem dnevu najprej poromali k cerkvi Sv. Ane, od tam oz. iz dolinice pa se potem odpeljali na Borl, kjer smo

posedeli v senci in se odžejali. Razgledovali smo se naokrog, videli nekaj zanimivih ljudi, slišali njihovo tujo govorico ter z najbližjo osebo po nemško spregovorili nekaj besed. Izvedeli smo, da je gospodična Renata iz Rotterdama in že sem ji pripovedovala o Crisu in vojni v naših krajih. Kmalu sva se dogovorili, da ji v nedeljo prinesem na Borl Crisovo pismo z naslovom. Če bo le mogoče, ga bo skušala najti in mi to sporočiti. Tako

srečamo. Do srečanja ni moglo priti vse do novembra 2014, čeprav smo se slišali po telefonu in bili že dokaj blizu uresničitvi. Toda to niti ni tako pomembno, moje srce je čutilo poseben ponos. Ko sem ob prvem naslednjem obisku očetovega groba nesla s seboj tudi pismo Crisovih potomcev, sem tiho pomislila: »Ata, glejte, želja se vam je izpolnila.«

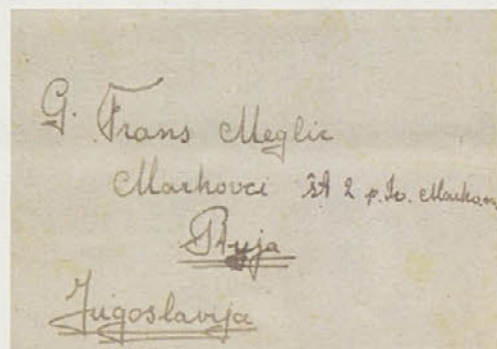
V letih po smrti moža Janeza Pičerka, ki me je zelo motiviral in mi pomagal,

se je tudi zgodilo. Mesec pozneje je iz Rotterdama že prispelo Renatino pismo s sporočilom, da Cris žal ne živi več, živijo pa njegova žena, sin in hčerka. Pripisan je bil tudi njihov naslov v Holandiji.

Takoj sem pisala na ta naslov, opisala tudi očetovo željo in naše lepe spomine na njihovega Crisa. Nato je prispelo tudi njihovo pismo z zahvalo in obžalovanjem: Cris je umrl še mlad, pri 44 letih – dodano je bilo tudi povabilo, da se kdaj

da sva prvi del zgodbe zapisala tudi v našo družinsko knjigo, sem začutila dolg do njega, ki si je zelo želel, da bi o tem napisala kaj več, odkrila še kaj lepega. Tako se je res zgodilo in v juniju 2012 je dozorela moja odločitev: napisala bom, po spominu, razmišljanjih, pisnih virih in vmesnih dogodkih to, kar je zdaj pred menoj na papirju, namenjeno pa vam, vašim potomcem. To bo najprej:

Zgodba o našem Holandcu

Srečno otroštvo na domačem dvorišču v Markovcih ... Pred mano sestra Marija in brat Franc, za mano kmalu brat Janez in 7 let pozneje sestra Ivanka, na istem dvorišču, v drugi hiši pa še dedek Lojz in babica Ana, z njima še teta Mica (tetica), ki je ostala neporočena. Potem sta v nekaj letih, drug za drugim umrli dedek in babica, mi pa smo rasli.

Da, res je, v vojni, 2. svetovni vojni, smo prav iz pripovedi naših staršev izvedeli o »našem Holandcu«, mladeniču, ki je bil mobiliziran v nemško vojsko – zdaj vem, da nasilno že v letu 1939. Ko

so Nemci okupirali njegovo domovino, so govorili še posebno čustveno in živo. V pripovedi je bilo polno lepih misli, spominov, da sem včasih kar živo začutila, kako me je Cris (tako se je imenoval) najprej nesel v naročju, me nato postavil na tla in me učil hoditi. Tedaj spomladi 1945 sem namreč dopolnila svoje prvo leto, za 4 leta starejšo sestro Marijo pa je naša mati rada povedala, da jo je Cris rešil izpred nemških kamionov. Pa smo mu potem to nekako »povrnili« s hrano, ki smo jo njemu in njegovim prijateljem nosili v bližnji bunker, kamor so se zatekli v nemirnih in nevarnih časih ob koncu

vojne, nemški kapitulaciji ...

Bilo je tako, kot sem napisala v uvodnem stavku »Izpolnila sem ...«, a bilo je še mnogo, mnogo več: v naših srcih, željah, hotenjih. Zgodila so se tudi srečna naključja, npr. Idriart na Borlu, srečanje z Nizozemko Renato, njeno lepo dejanje, pismo z naslovom družine Janse v Ovstkapelle. Vest o dokaj zgodnji smrti »našega Holandca« nas je kar prizadela (nas, tiste, ki smo ga poznali, se spominjali pripovedi o njem, torej sestra Marija, brat Franc in jaz, Janez in Ivanka sta se rodila pozneje in (najbrž) ne moreta čuti enako kot mi drugi. Tako razumem tudi odziv Crisovega sina Henka na moje prvo pismo in pozneje želje, da se srečamo; tega ni osebno doživel in oče je živel premalo časa, da bi njemu in sestri povedal kaj več o svojem času pri družini Meglits (Meglič) v Mortendorfu (Markovcih).

Je pa za pismo iz Slovenije, iz Zabovcev, ta ni v Ovstkapelle, slišal nekdo, ki ga je to takoj vznemirilo in kmalu je priromalo njegovo pismo na moj naslov. Odposlal ga je Cornelis Geldof, nekoč z nemško vojsko razporejen v Zabovcih pri družini Kuhar (danes Obrant-Matekovi). Z možem Janezom sva poizvedela, da sta tedaj, aprila 1945, v svojem domu odraščali dekleti, sestri Marija in Ivana.

Cornelis se je vsega še dobro spominjal, tudi velikonočnih dobrot s potico (Hana je sicer menila, da je bila orehova, Marija (poročena Valič) pa, da je bila z rozinami). Z naslovi sem obe povezala z »njihovim Holandcem«, a on, Cornelis, stari gospod, je potem tudi meni oz. nam vsa leta pošiljal vsaj za božič, novo leto in nato še za veliko noč lepo voščilnico. Pred leti mi je poslal celo vabilo na njegovo 90-letnico, a seveda nismo šli, saj je vendarle nekam daleč ...

Blizu, ne daleč, pa je ta zgodba z leti vse bolj in bolj postala je del mene in mojega sedanjega življenja. Danes, ko sem še enkrat brala obe Crisovi pismi, ju prepisala in prevedla, se še posebno zavedam hvaležnosti, ki je vela iz njegovih besed, namenjenih vsej naši družini, tudi očetovim staršem in sestri, pa sosedovim ... Cris si je zelo želel, da bi lahko kdaj »povrnili« dobroto, ob tem pa obžaloval, da se niso mogli več in bolje pogovoriti (menim, da je on med svojo nemščino mešal podobne besede iz svoje materinščine (torej nizozemščine), moj oče pa je znal nekaj »udomačene« nemščine, drugi pa še manj ...). Toda, dragi Cris, že dolgo tam, kjer se razumete brez besed, upam, da sta se s Frantsem že srečala. Jaz pa prav zdaj močno upam, da se bodo

srečali prav kmalu, naša družina Pičerko Pekljar – Geldif in P. P. (morda tudi Hunjet) – Janse. In potem, kasneje tudi jaz z obema?

Tako sem si želela pred nekaj leti in do danes se je zares zgodilo. Naj povzamem na kratko:

- v avgustu l. 2012 je družina hčerke Slavice (Pičerko Pekljar) med potovanjem po Evropi z avtomodom poiskala družino Geldof. Ob prijetnem srečanju mu je izročila nekaj slik in pisem, ki se jih je g. Geldof zelo razveselil (o tem, da bi srečanje želeli ponoviti, so sicer govorili (in smo napisali), a je g. Cornelis v starosti 95 let umrl (družina se je ob sporočilu o tem kmalu zahvalila tudi za moje izraze sožalja).
- dopisovanje z družino Janse se je nadaljevalo (tudi tam so se naši zglasili med tedanjim potovanjem, a ju niso

našli, pustili pa so svoje sporočilo in moje večje pismo s fotokopijami obeh Crisovih pisem nam, v letih 1945 in 1946). Zdaj sta si – Henrik Janse (Crisov sin) in njegova žena zares zaželela videti kraje in ljudi iz očetovega »vojnega« časa. Željo sta nam vsem izpolnila 8. 11. 2014, ko sta sicer kot turista v Sloveniji en celoten dan namenila druženju z nami. Najprej pri meni v Zabovcih, nato smo se zbrali pri hčerki Slavici v Spuhlji, kamor so prišli tudi vsi iz Janjine družine Hunjet. Po druženju ob skupnem kosilu si je Henk zaželel tudi poti do Šterntala, kjer je oče Cris med vojno delal – prisilno kot nemški ujetnik. Tja so jih vozili z nemškim vojaškim kamionom. Še bolj pa je Henka z ženo vleklo v Markovce, kjer smo popoldan na kratko postali na mestu naše nekdanje domačije, videli smo

tudi še bunker. Nenavadno mirno, skoraj slovesno, pa smo se vsi skupaj zgrnili okoli nekaj grobov na markovskem pokopališču. Ne tedaj, kmalu nato v pismu, je Henrik priznal svojo globoko ganjenost, ko se je zavedel, da ob grobu Franca Megliča in njegovih na skromen, tih način izražal svojo (in očetovo) hvaležnost do pokojnega dobrotnika. Podobno se je zgodilo tudi ob grobu Janeza Pičerka (mojega moža), ki si je nekoč želel takega srečanja. V istem grobu pa počiva tudi naša tetica Marija, ki je njegovega očeta poznala in jo je Cris omenjal kot dobro, prijazno ženico. Potem smo se poslovali, Henk je opazil, da sem v tem trenutku »čustveno« izčrpana, a mi je nadvse hvaležen za dan ...

V minulih dveh letih so se naši stiki nadaljevali in celo »razširili«. Dopisovanje, slišanje in komuniciranje po sodob-

nih načinih se je zgodilo v živo: lani, 4. avgusta dopoldan, je na moja vrata potrkal neznanec z ženo ob sebi ter me pozdravil z vprašanjem: »Frau Karolina Pičerko?« »Ja, bin ich«, sem spontano odgovorila. In potem – da sta iz Nizozemske, turista v Sloveniji, gospa je hčerka pokojnega Cornelisa Geldofa, z njo je njen mož – torej sta Stef in Marleene (Marija) Abrahamse iz mesta blizu Ostkapelle. Prinesla sta mi pozdrave – pismo in darilno škatlo Jensenovih in po kratkem druženju smo se objeli z objubo in vprašanjem: »Se še kdaj vidimo?« Gotovo, kajti to je lahko samo še nadgradnja dosedanjih dogodkov ...

In zdaj, če ste prebrali do konca, naj izrazim svoje upanje oz. prepričanje, da sem prav v prazničnih dneh pričakovala pismo iz Nizozemske in moje bo poslano tja k Jansenovim, Geldofovim in zdaj tudi že k družini Abrahamse.

Anekdota o voščilu od daleč

Ko se je leta 2012 družina hčerke Slavice oglasila pri g. Geldofu, so vsi spet obžalovali premalo jezikovnega znanja in ko je nanasla beseda name, je g. Cornelis z vsem prepričanjem dejal, da »vaša

mama Karolina odlično razume in piše v nizozemščini ...«. Mojim se je sicer zdelo nekoliko neverjetno, a sem jim sama razložila njegovo prepričanje: ko sem mu napisala voščilnico, sem s kakšne

njegove od prej prepisala v originalu, npr.: Prettige Kerstagen en Gelukking Nieuwjaar.

Temu voščilu (v nizozemskem jeziku) pa sem potem obvezno dodala naše,

slovensko: Srečen božič in srečno novo leto.

Z lepimi spomini in še lepšimi željami,

Karolina Pičerko (roj. Meglič)

Materialne dobrine so minljive, dobra dela pa ostanejo

Ko smo ljudje v stiski, se po pomoč radi zatečemo k različnim ljudem ali organizaciji. Včasih nam je v pomoč zgolj mala gesta, ki jo lahko storimo mimogrede, ne zavedajoče. Teden solidarnosti poteka v vsaki državi na različne načine. Pri nas poznamo Teden solidarnosti Rdečega križa Slovenije in Davčni teden solidarnosti.

Lani je TSRKS potekal od 1. do 7. novembra in izhaja iz potrebe po družbeni solidarnosti. Ta zajema vse prizadete na najbolj ustrezen način. Na poslovnih enotah Pošte Slovenije in na železniških ter avtobusnih postajah so prodajali doplačilne znamke oz. vozovnice v vrednosti 17 centov. Sredstva, zbrana s prodajo doplačilnih znamk in vozovnic, se stekajo v

Sklad solidarnosti Rdečega križa Slovenije in so namenjena pomoči ljudem ob naravnih in drugih nesrečah večjega obsega oz. takojšnji pomoči posameznikom in družinam ob manjših nesrečah (požari, poplave, plazovi ...). Vsa neporabljena sredstva ostajajo v Skladu.

Da lahko nekoga osrečimo, je včasih potrebnega zelo malo. To je lahko obisk ali lepa beseda. Za lepo dejanje so se odločili tudi gasilci ...

Gasilci so tisti, ki ob različnih nesrečah pomagajo prizadetim. Mnogi izmed njih so za druge razdajali celo življenje. Sodelovali so v najrazličnejših intervencijah. Spomnimo se lahko toče v letu 2008, ko je bilo na tisoče poškodovanih streh, ujme so zajele Železnike, ko je stanovanjske hiše dobredno zakopavala razmočena zemlja. Prav tako ne gre iz spomina Postojna, ko je žled povzročil pravi zastoj mesta in ne nazadnje poplav v naši neposredni bližini. Opravljenih je bilo na stotisoče prostovoljnih delovnih ur.

Ob vsem tem se zgodi tudi, da v naših

vrstah komu zmanjka moči bodisi zaradi razmer, ki vladajo v naši državi, zaradi starosti ali zaradi zdravja. Ali jih vidimo takrat? Mnogokrat ne, saj veliko ljudi ne jamra in raje potrpijo, kot da bi bili izpostavljeni. Na srečo imamo v naših vrstah tudi ljudi, ki to opazijo.

Zdravje je tisto, ki človeka najbolj prizadene. Dolgoletnemu poveljniku CZ občine Markovci, kolegu gasilcu, smo ponudili pomoč. Delovne akcije na njegovem dvorišču v Prvencih se je z veseljem udeležilo veliko gasilcev. Čeprav je bilo delo tokrat drugačno, kot so ga vajeni gasilci, saj ni šlo ne za poplave, ne za točo, temveč je bilo treba samo pospraviti kurjavo za zimo, je bilo zadovoljstvo po opravljenem delu izredno veliko. Kako ne bi pomagali nekemu, ki je cela desetletja skrbel za to, da je se je vsem pomoči potrebnim ta tudi nudila? Materialne dobrine na tem svetu so minljive, dobra dela pa se pomnijo še dolgo, sploh če so opravljena z veseljem.

JL, PM

Zbrani gasilci ob humanitarni gesti

Foto: JL

PIREDITVENIK MAREC, APRIL 2017:

sobota, 25. februar:

26. Fašenk v Markovcih, pričetek ob 13. uri pred gostilno Ambiente v Zabovcih

torek, 28. februar, ob 14. uri:

18. Fašenk v Bukovcih, pričetek pri Zmazku, zaključek v gasilski dvorani

sobota, 3. marec, ob 18. uri:

občni zbor Nogometne šole Korant

sobota, 4. marec, ob 18. uri:

občni zbor PGD Zabovci

nedelja, 5. marec, ob 17. uri:

koncert Mladinskega pevskega zbora 2. Gimnazije Maribor in Komornega zbora

Glasis (KUD Markovski zvon, cerkev sv. Marka

četrtek, 9. marec, ob 15. uri:

srečanje članov Društva upokojencev Markovci, dvorana gasilsko-vaškega doma v Novi vasi pri Markovcih

petek, 10. marec, ob 19. uri:

občni zbor Športnega društva Bukovci, prostori PGD Bukovci

sobota, 11. marec, ob 18. uri:

občni zbor Športno-ribiškega društva Markovci, prostori ribiškega doma v Prvencih

sobota, 11. marec, ob 19. uri:

prireditve ob materinskem dnevu, dvorana PGD Prvenci-Strelci

nedelja, 12. marec, ob 17. uri:

koncert ljudskih pesmi v zborovski izvedbi, organizator: KUD Markovski zvon (sodelujejo: MoPZ, AFS France Marolt, FD Markovci), stara telovadnici OŠ Markovci

petek, 17. marec:

občni zbor Turističnega društva Občine Markovci, dvorana PGD Markovci

sobota, 18. marec:

občni zbor Športnega društva Markovci

petek, 24. marec:

prireditve ob materinskem dnevu, dvorana PGD Bukovci

sobota, 25. marec:

občni zbor Lovske družine Markovci, lovski dom v Sobetincih

sobota, 1. april:

občni zbor Konjeniškega društva Nova vas pri Markovcih

sreda, 5. april, ob 15. uri:

redni letni občni zbor članov Društva upokojencev Markovci, večnamenska dvorana v Bukovcih

Praznične prireditve v Markovcih

Orfejčkova parada, Za male in velike in polfinale Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

V večnamenski dvorani v Markovcih se je ob koncu prejšnjega leta zvrstilo več prazničnih prireditev: 26. decembra je v njej prvič potekala tradicionalna Orfejčkova parada, ena največjih glasbenih prireditev v severovzhodni Sloveniji, ki praznuje skupaj z državo Slovenijo in vsemi Štefani, nato prireditev Za male in velike, ki je bila 27. decembra, 28. decembra pa je družba Radio-Tednik Ptuj izvedla prvo polfinalno prireditev tretje sezone projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, ki ga v tej sezoni izvaja v sodelovanju z občinami in šolami Spodnjega in Zgornjega Podravja.

Voditelja 26. Orfejčkove Luka (Luka Huzjan) in Pepi (Jože Ekart) parade nista samo vodila in na oder vabila priljubljenih izvajalcev slovenske zabavne in narodno-zabavne glasbe. Poskrbela sta tudi za sočni domači humor, tako da je bil lanski 26. december še en nepozaben večer veselja in druženja. Slovenski glasbeni cvet v malem je tudi letos navdušil,

ob glasbi in petju pa so navdušile tudi njihove dobre želje za leto 2017, v katerem naj bo čim manj skrbi, da bodo ljudje predvsem živeli svoje sanje skupaj s tistimi, ki jih imajo radi. Praznične trenutke so obogatili Pihalna godba Markovci pod taktirko Petra Gojkoška, Gadi, Vili Resnik, Navihanke, Dejan Vunjak, ansambel Vikend, Ptujski kvartet,

Maxi trio, Rok Ferengja in Rok'n'band, Manca Špik, Munda Štajerci, Isaac Palma, presenečenje 26. Orfejčkove parade – najnovejši duet Manca Špik in Isaac Palma, Modrijani ter na koncu še enkrat pihalna godba Markovci, ki se ji je z Nedeljsko mašo pridružil Luka Huzjan skupaj s svojim vnukom.

26. tradicionalno Orfejčkovo paradost organizirala družba Radio-Tednik Ptuj in podjetje Megamarketing. Generalni pokrovitelj parade je bilo podjetje Jagros, d. o. o., Trgovine Jager, pokrovitelja pa Občina Markovci in Restavracija Gastro.

V finalu tudi Mia Pernat in Ana Čuš, učenki OŠ Markovci

Na prvem polfinalu projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo v tretji sezoni so nastopili zmagovalci predizborov osnovnih šol Trnovska vas, Markovci, Fram, Starše, 2. OŠ Slovenska Bistrica, Juršinci, Mladika, Gorišnica in Destrnik.

Njihove nastope je spremljalo več sto zadovoljnih gledalcev, ki so se lahko prepričali, da v Spodnjem in Zgornjem Podravju raste generacija talentiranih mladih pevcev, o katerih bomo zagoto-

vo še veliko slišali. Komisija prvega polfinala, sestavljali so jo prof. glasbe in dirigentka Nina Lorber, Ana Delin, vokalna pedagoginja Vokalne šole Arsana in pevka vokalne skupine Vox Arsana, ter dirigent in komponist Daniel Tement, je imela zelo težko delo, saj so se prav vsi polfinalisti zelo potrudili. Od predizborov so svoje nastope še dodatno izpili. "Pokazali so, da so izjemno nadarjeni, da znajo nastopati, se gibati in lepo zapeti. Prav zato je bila odločitev o tem, koga

poslati v finale, izjemno težka," je v imenu komisije povedala Ana Delin.

Prireditev je navdušila tudi župana občine Markovci Milana Gabrovca. "Občina je bila v decembru gostiteljica več glasbenih in pevskih prireditev, mladi pevski talenti, udeleženci projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, pa niso v ničemer zaostajali," je poudaril. Uvrstitve v finale sta se nadvse razveselili tudi učenki OŠ Markovci: Mia Pernat, ki obiskuje 4. razred, v mlajši kategoriji, in

Ana Čuš, ki obiskuje 8. razred, v starejši. Drugi polfinalni izbor je bil 18. januarja 2017 v Kidričevem, tretji pa 19. januarja 2017 na Ptuj. Na vsakem so izbrali po osem finalistov. Finalna prireditev bo 18. februarja ob 18. uri v Športni dvorani OŠ Ljudski vrt na Ptuj. Prvič bo finalno prireditev snemala tudi RTV Slovenija. Zmagovalca projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo v tretji sezoni bosta posnela lastno pesem in video.

Živahno na prireditvi Za male in velike

Dvorana v Markovcih je decembra gostila tudi 18. zaporedno prireditev za naše najmlajše. Na eni izmed največjih glasbeno-plesnih prireditev za otroke na severovzhodnem koncu države se je tudi lani zvrstil pester program; mlade obiskovalce je obiskal dedek Mraz, ustvarjali so lahko v najrazličnejših delavnica, z umetninami iz balonov jih je zabaval čarovnik Avgustino, za plesno-za-

bavni del programa pa je bila zadolžena Damjana Golavšek. Na voljo so bile tudi brezplačne poslikave obraza, igrače iz trgovine Pikapolonica, zaplesali so plesalci plesne šole Mambo, z glasbeno točko pa je navdušil tudi pevski zbor vrtca iz občine Markovci.

MG, SM

Mia Pernat iz OŠ Markovci, finalistka v mlajši kategoriji: „Zelo sem vesela, da sem se uvrstila v finale. Že to je velik dosežek.“

Ana Čuš iz OŠ Markovci, finalistka v starejši kategoriji: „Na polfinalni izbor sem se dolgo pripravljala. Finalnega nastopa se zelo veselim.“

Pihalna godba Markovci

Vili Resnik se je med markovskim občinstvom zelo dobro počutil.

Glasbena umetnica Mia Pernat

Mia Pernat, ki obiskuje 4. razred Osnovne šole Markovci, se je letos udeležila finala Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. To šolsko leto je na šolski prireditvi poleg Ane Čuš zmagala s pesmijo Uspavanka za Evo Andreja Šifrerja in se uvrstila v polfinale.

Postavili smo ji nekaj vprašanj o njenem glasbenem življenju in o udeležbi na tekmovanju Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo.

Zakaj si se odločila za udeležbo na prireditvi Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo?

Mia Pernat: "Ker zelo rada pojem in sem lani skoraj prišla v polfinale. Želim si, da bi mi letos uspelo!"

Kaj najraje počneš v prostem času? Ali se s petjem ukvarjaš tudi v prostem času?

Mia Pernat: "Ja, v prostem času se ukvarjam s petjem, se učim in poslušam različne pesmi, ki se jih kasneje naučim."

Ali igraš tudi kakšen inštrument?

Mia Pernat: "V glasbeni šoli igram flavto, za ta inštrument pa sem se odločila, ker mi je všeč njen zvok."

Kdo je tvoj vzornik oziroma vzornica pri petju?

Mia Pernat: "Moja vzornica je mami."

Kakšni so bili tvoji občutki po uvrstitvi v polfinale in kasneje v finale?

Mia Pernat: "Sprva nisem verjela, da se je to res zgodilo; bila sem zelo vesela."

Mia Pernat želimo, da ostane odlična učenka, da še naprej dosega neverjetne dosežke na različnih, predvsem glasbenih področjih. Želimo ji tudi, da jo glasba spremlja na njeni umetniški poti.

Veliko sreče v finalu, Mia Pernat!

Učenke šolskega novinarstva

Ana Čuš o sodelovanju na prireditvi Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

Pogovarjali smo se z učenko 8.b razreda, Ano Čuš, ki je zmagala na predizboru prireditve Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo ter se uvrstila v polfinale, kjer si je priborila karto v finale. Ana se že vrsto let ukvarja z glasbo. Poleg šolskih pevskih zborov in cerkvenega otroškega pevskega zbora obiskuje tudi glasbeno šolo, kjer se uči igranja flavte.

Zakaj si se odločila tekmovati na OPSPSV?

"Ker zelo rada pojem in mi je petje v užitek."

Katero pesem si izbrala in zakaj?

"Izbrala sem pesem Nine Pušlar, To mi je všeč, ker mi je bila zabavna in ker je melodija zelo spevna."

Kakšna se ti je zdela konkurenca?

"Konkurenca? ... Ni bila velika, sem pa imela malo treme pred nastopom, priznam."

Kakšni so bili tvoji občutki po uvrstitvi v finale?

"Bila sem zelo vesela."

Kako se pripravljáš na finale?

"Veliko pojem in poslušam druge pevce in pevke ter vadim."

Kdo te najbolj vzpodbuja?

"Najbolj me vzpodbujajo sorodniki ter gospod ravnatelj."

Kdo skrbi za tvoj stil?

"Za moj stil skrbi sosed, ki je šivilja, in frizerski salon Joca."

Kdo je tvoj vzornik/vzornica pri petju?

"Vzornikov je več. Od slovenskih pevcev sta mi najbolj všeč Maja Keuc in Nina Pušlar."

Kje se vidiš čez 10 let?

"V vsakem primeru bom še pela, opravljala pa bom poklic vzgojiteljice."

Monika Muhič

Kulturno-umetniško društvo Markovski zvon

KONCERT

MLADINSKI PEVSKI ZBOR II. GIMNAZIJE MARIBOR

dir. Viljem Babič

in

KOMORNI ZBOR GLASIS

dir. Ernest Kokot

v nedeljo, 5. marca, ob 17. uri,
v cerkvi sv. Marka v Markovcih

V LJUDNO VABLJENI!

Kulturno-umetniško društvo Markovski zvon
prireja

koncert
ljudskih pesmi

v zborovski izvedbi,
ki jih bodo oživel plesni koraki ljudskih plesov slovenskih pokrajin.

Koncert bo v **nedeljo, 12. marca 2017, ob 17. uri**
v stari telovadnici OŠ Markovci.

Sodelujejo:

CePZ sv. Marko, MoPZ Markovci, AFS France Marolt ŠOU Ljubljana,
Ljudske pevke AFS France MAROLT ŠOU Ljubljana in FD Markovci.

Vabljeni!

Poročamo z občnih zborov prostovoljnih gasilskih društev naše občine (1)

V januarju so se pričeli pregledi dela za leto 2016 v gasilskih in tudi ostalih društvih v naši občini. Povzemamo najpomembnejše izsledke prostovoljnih gasilskih društev, ki so do sedaj pregledala svoje delo: PGD Prvenci-Strelci, PGD Bukovci, PGD Nova vas pri Markovcih, PGD Sobetinci, PGD Stojnci, PGD Borovci. V naslednji številki Lista iz Markovcev bomo objavili še preostali društvi (PGD Borovci, PGD Markovci, PGD Zabovci).

PGD Prvenci-Strelci

Delovanje našega društva je skozi celo leto potekalo v skladu z določili pogodbe o opravljanju lokalne gasilske družbe, ki jo imamo sklenjeno z občino Markovci. Ob občnih zborih smo se udeležili še ostalih slovesnosti v sklopu občinskega poveljstva Markovci in OGZ Ptuj. Svojo udeležbo smo izkazovali tudi na tekmovanjih, pred-

vsem pionirskih. Zahvala za delo s pionirji gre mentorjema Francu in Lidiji Meško, prav tako pa tudi našim pionirjem, brez katerih ne bi šlo. Lansko leto so se izkazali tudi naši pripravniki. Martin Kitak, David Korpič in Gregor Golob so se na kvizu OGZ Ptuj uvrstili na regijsko tekmovanje, ki je potekalo v organizaciji Gasilske zveze

Lenart ter med močno konkurenco zasledli odlično 6. mesto. V lanskem letu smo bili primorani zamenjati kritino na našem gasilskem domu, zaradi vdora vode v zgornje prostore gasilskega doma.

Iskreno se zahvaljujem vsem članom, članicam, veteranom, mladini, občini Markovci, svetnikom, Območni gasilski

zvezi Ptuj, občinskemu poveljstvu Markovci, vsem gasilskim društvom, ostalim društvom, vsem vaščanom Prvenci-Strelci in Novega Jorka za izkazano finančno in materialno pomoč, ki jo dajete za boljše jutri našega gasilskega društva. Hvala.

*Denis Metličar, VG,
predsednik PGD Prvenci-Strelci*

PGD Bukovci

Za nami je naporno in uspešno leto, ki nam je pustilo kar nekaj prijetnih spominov. Je leto izjemnih tekmovalnih uspehov, dela, druženja in sodelovanja. Spoznali smo, da društvo dela za vaščane in da vaščani in starši otrok stojijo za društvom, kar nam je v velik ponos.

Na gospodarskem področju smo lani veliko opravili. Prejeli smo 8000 € investicijskih sredstev, za kar se županu in svetnikom Občine Markovci ob tej priložnosti zahvaljujem. K tem sredstvom smo dodali še nekaj svojih €, predvsem pa dodano vrednost v obliki dela. Od večjih del smo uredili zelenico zadaj, zemljo smo dobili sponzorsko, vso delo pa opravili sami, izdelali nadstrešek v velikosti 40 m², kupili smo samo material, vso delo pa opravili sami (izkop, postavitve lesene konstruk-

cije, barvanje, razsvetljavo, robnike, talne plošče - zahvala gre predvsem članu Janezu Bezjaku). Nabavili smo vrtno kosilnico in kosilnico na nitko, saj imamo precej zelenih površin, popravili del strehe na gasilskem domu, kjer je rahlo zatekalo, prebarvali dvorano, stopnišče in hodnike gasilskega doma, nabavili hladilno omaro za pijače in peciva ob prireditvah, nabavili nekaj opreme za kuhinjo, povečali moč elektro priključka na 3x50A, zaradi potreb te večnamenske dvorane.

Na izobraževalnem področju smo bili v letu 2016 zelo aktivni. Izobraževanje omogočimo vsakemu članu, ki izpolnjuje pogoje in pokaže interes. Precej članov smo poslali na specialna izobraževanja na lg in v Pekre. Že desetletja dajemo poseben poudarek na naše najmlajše članice

in člane, saj se zavedamo, da so prihodnost in ponos društva. Pionirke, pionirji in mladinci so letos s svojimi mentorji še posebej pridno trenirali in se pripravljali na državno mladinsko tekmovanje v Koprju.

Društvo je usmerilo vse moči v podporo mladini. Zagotovili smo ustrezne pogoje za priprave, organizirali prevoz za tekmovalce, starše in člane društva. Skupaj se nas je naše junake odpravilo podpirat okrog 140, s tremi avtobusi in kombijem. Preživeli smo lep navijaški dan, veselili smo se izjemnih rezultatov vseh treh ekip, kar smo v sproščenem vzdušju ob prižganih žarih proslavili kar sredi Koprja.

Zahvalil bi se vsem tekmovalkam, tekmovalcem, njihovim staršem in seveda

vsem mentorjem za vso opravljeno delo in vložen trud.

Do sedaj sem se dotaknil aktivnosti, ki so bile bolj ali manj delovne. Omeniti pa je potrebno, da smo nekaj časa v društvu posvetili tudi druženju in v ta namen organizirali različne prireditve.

Zahvalil bi se Občini Markovci za pogodbeno sredstva, sponzorjem, donatorjem, staršem in vsem vaščanom, ki nas kakorkoli podpirate pri našem delu, prav tako pa članom upravnega in nadzornega odbora za konstruktivno delo ter vsem članicam in članom, ki s svojim trudom pomagata k uspešnemu delovanju društva.

*Peter Majcen,
predsednik PGD Bukovci*

PGD Nova vas pri Markovcih

V spomladanskih mesecih smo se v PGD Nova vas lotili dograditve naše brunarice, saj smo imeli v prostorih garaže prostorsko stisko z gasilskimi mizami. Tako smo pridobili prostor za shrambo in večji prostor, namenjen piknikom in druženju. Ker našo dvorano skozi leto

obišče veliko število ljudi in so v njej razne prireditve, smo kuhinjo in dvorano odeli v nove barve.

Gospodar dvorane je izrazil željo, da ga po letih njegovega dela zamenjamo in poiščemo naslednika, kar nam je tudi uspelo. Staremu gospodarju Marjanu se

zahvaljujemo za njegovo delo, novi gospodarici Silvi pa želim veliko uspešnega dela.

V letošnjem letu si želimo uresničiti našo največjo željo – nakup novega gasilskega vozila. Vemo, da ima občina velike investicije v naši vasi, ampak vseeno men-

imo, da bi se nakup avtomobila v prihodnjem letu lahko izvedel in s tem druge investicije ne bi bile finančno oškodovane. S tem bi mladi dobili še več motivacije in zagona pri našem delovanju v društvu.

*Tomaž Šilak,
predsednik PGD Nova vas pri Markovcih*

PGD Sobetinci

Leto 2016 smo začeli z obiskovanjem občnih zborov, hkrati pa smo izpeljali tudi svoj 68. občni zbor društva. Prisotni smo bili tudi na zapori pustne povorke v Markovcih. Skupaj s poveljnikom sva bila prisotna v Bukovcih na seji občinskega poveljstva občine Markovci, kjer se je izvolilo novo vodstvo. V mesecu aprilu se je pričela hidrantna liga, prav tako pa smo

izpeljali tekmovanje za pokal Sobotincev. V ligi so se odlično izkazala naša dekleta, ki so v skupnem seštevku zasedla drugo mesto.

Na območni gasilski zvezi Ptuj smo imeli skupščino. Z gospodom županom smo podpisali pogodbo o opravljanju javne gasilske službe. Skupaj s sovaščani smo naredili presmec, pred prvomajskimi

prazniki pa kot že tradicionalno postavili prvomajsko drevo s kresovanjem.

V poletnih mesecih smo se udeleževali prireditev, ki so jih organizirala druga gasilska društva v Območni gasilski zvezi Ptuj. Pripravili smo temelje, prestavili stari ekološki otok, ki ga bomo preuredili. Pozno jeseni nam je Tesarstvo Matjašič postavilo leseno konstrukcijo za

skladišče, ki pa še kljub temu, da imamo material pripravljen, ni dokončano zaradi neugodnih vremenskih razmer. Na gasilskem domu smo prepleskali obit les.

Ob koncu leta smo s koledarji obiskali vaščane, sponzorje in botre, katerim se za prispevke iskreno zahvaljujemo.

*Aleksander Gošnjak,
predsednik PGD Sobotinci*

PGD Stojnci

Vsako leto si na začetku zadamo okvirne plane na gospodarskem področju in se teh skozi leto držimo in jih poskusimo v celoti izvesti. Tako je bilo tudi lani.

Z veseljem lahko povem, da smo vse, kar smo si zadali, uspešno realizirali. Tako smo uredili temelje nad garažami. V kuhinji smo nabavili konvekcijsko pečico. Kupili smo nove stole in mize za dvorano, položili tratne plošče pod brajdami in s

pomočjo domačega mizarja izdelali mizo s klopmi za zunanjo uporabo. Vsa ta dela smo člani opravljali sami ter z pomočjo donatorjev in občine Markovci.

Organizirali smo materinski dan, s podjetjem Surovina smo po vasi zbirali staro železo, v dvorani gasilskega doma pripravili 23. Florjanovo mašo, organizirali vaški turnir v malem nogometu in pripravili tradicionalno Aninsko noč. To

je bil za nas v lanskem letu najbolj organizacijsko zahteven dogodek, ki smo ga odlično izpeljali.

V decembru smo organizirali tradicionalni zaključek društva v gasilskem domu, kjer pionirji in mladinci postavijo božično drevo, obiše jih tudi božiček z darili, nato pa se vsi skupaj poveselimo.

Za vse, kar smo postorili, se moram zahvaliti vsakemu posamezniku, za ves

trud in vse prostovoljne ure, ki jih vsakodnevno porabite za to, da lahko uspešno delujemo. Hvala vam.

Zahvala gre tudi Občini Markovci in svetnikom, CZ občine Markovci, OGZ Ptuj, občinskemu poveljstvu in vsem sponzorjem in donatorjem.

*Dejan Zemljarič,
predsednik PGD Stojnci*

Pričetek gradnje krožnega krožišča pri trgovini Špic Tuš

Kot smo že poročali, bo Občina Markovci in Ministrstvo za infrastrukturo pričelo z izgradnjo dveh krožnih križišč ob glavni cesti R2-228 v naselju Markovci, in sicer pri Kmetijski zadrugi Ptuj in ob trgovini Špic Tuš.

Izgradnja prvega križišča, ki bila predvidena že v letu 2016, se bo zaradi težav s pridobivanjem zemljišč prestavila v do sedaj neznanu obdobje. Izgrad-

nja drugega (ob trgovini Špic Tuš) se bo pričela takoj, ko bodo vremenske razmere dopuščale. Predvidoma bo to v začetku meseca marca. V kratkem (po pustovanju) lahko pričakujemo pričetek gradbenih del, kar pomeni, da bo prometni režim prilagojen posameznim fazam izgradnje krožišča. **V ta namen vse uporabnike tega križišča v času gradnje pozivamo k strpnosti.**

Prikaz umestitve krožišča v naselju Markovci

Foto: BZ

Pričetek gradnje kanalizacijskega omrežja v naselju Nova vas pri Markovcih

Te dni pričakujemo podpis pogodbe za izgradnjo kanalizacijskega in vodovodnega sistema v naselju Nova vas pri Markovcih. Po javnem razpisu za izbiro izvajalca je bil kot najugodnejši izbran izvajalec KOMUNALA SLOVENSKE GORICE d.o.o.

Kidričeva ulica 26, 2230 Lenart. Ponudbena vrednost del brez DDV je 847.068,29 EUR, rok izvedbe del pa je 180 koledarskih dni. Z gradnjo bodo pričeli takoj, ko bodo vremenske razmere primerne za gradnjo (predvidoma v začetku meseca marca). V

sklopu omenjen gradnje se bo obnovila tudi vsa preostala infrastruktura (javna razsvetljava, el. omrežje in KTV vodi).

Trasa kanalizacijskega omrežja poteka v cestnem telesu, zato bo v času gradnje moten promet v območju grad-

nje, v krajših intervalih pa tudi dostop do posameznih parcel. Tudi v tem primeru **v času gradnje prosimo vaščane naselja Nova vas pri Markovcih za strpnost in razumevanje.**

B. Z., Občinska uprava

Na sejmu CMT o lepotah Slovenije

Stuttgart, 13.–28. januar 2017 – **Recept za nasmeh in naklonjenost na obrazu obiskovalcev sejma: prijazna beseda in pripravljenost odgovoriti na njihova vprašanja ter ponuditi pomoč pri raziskovanju. Mreža postajališč za avtodome se je že tretje leto zapored predstavljala na enem največjih sejmov za turizem in prosti čas v Evropi, na sejmu CMT Urlaubmesse Stuttgart, ki ga je tudi letos obiskalo več kot 220 tisoč ljudi.**

Mreža postajališč za avtodome po Sloveniji je imela svoj pult v okviru razstavnega prostora Slovenske turistične organizacije, ki se je že drugo leto zapored predstavljala v hali 6, na prostoru A11. Skupaj z Odborom upravljalcev kampov Slovenije smo Slovenijo kot karavaning destinacijo uspešno in aktivno predstavljali vse dni sejma.

Koordinatorica projekta MPZA SLO **Petra Krnc** pravi: „Za nami je še ena nepozabna izkušnja. Številni zanimivi klepeti z obiskovalci so nas prepričali, da je Slovenija dovolj zanimiva tudi nemškim turistom in verjamem, da se bo želja po tem, da bi od blizu spoznali našo deželo, med tujimi gosti le še povečevala. Od nas pa je odvisno, ali jim bomo znali pripraviti primerne vsebine in ponuditi nepozabno doživetje in posebno izkušnjo v okoljih, ki jih bodo obiskali.“

V Nemčiji ugotavljajo, da zaradi vse večjega števila popotnikov z avtodomi narašča tudi potreba po postajališčih za avtodome. Med avtodomarji je namreč vse več tistih, ki se želijo s svojimi vozili ustaviti v nekem okolju in tam ostati dan ali dva. Postajališča za avtodome so tako priložnost predvsem za turistično manj razvite lokalne skupnosti, da dobijo nove obiskovalce in lahko razvijajo potenciale

do te mere, da dolgoročno omogočijo tudi nova delovna mesta.

V projekt je trenutno vključenih 56 občin. Občine-partnerice v projektu so poleg nosilne Mirne še Benedikt, Bled, Brežice, Divača, Dobropolje, Dobrovnik, Dolenjske Toplice, Domžale, Gornji Grad, Hrpelje-Kozina, Ivančna Gorica, Jesenice, Kočevje, Koper, Kostanjevica na Krki, Kozje, Kranj, Krško, Ljutomer, Loška dolina, Lukovica, Markovci, Metlika, Miren-Kostanjevica, Mokronog-Trebelno, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo mesto, Ormož, Postojna, Radenci, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Semič, Sevnica, Slovenj Gradec, Slovenske Konjice, Šentjernej, Šentjur, Šentrupert, Škocjan, Škofja Loka, Šmarje pri Jelšah, Šmarješke Toplice, Tre-

bnje, Tržič, Velenje, Velike Lašče, Vrhnika, Zagorje ob Savi, Zreče, Žalec, Železniki, Žiri in Žužemberk.

S promocijskimi aktivnostmi občine-partnerice nadaljujejo že v teh dneh – trenutno se predstavljajo na Nizozemskem, na sejmu v Leeuwardnu, kjer so prav tako združili moči z Odborom upravljalcev kampov pti Turistično-gostinski zbornici Slovenije, prihodnje sredo pa bo v okviru spremljevalnega dogajanja na letošnjem sejmu Natour Alpe-Adria 2017 v Ljubljani tudi okrogla miza z naslovom *Neizkoriščene možnosti avtodomarskega turizma v Sloveniji*, kjer bodo o različnih pogledih na avtodomarski turizem med drugim razpravljali tudi predstavniki MPZA SLO.

Ptičja gripa na območju občine Markovci

Podatek o pokazateljih ptičje gripe na našem območju so po številu najdenih umrlih ptic, v glavnem labodov, do neke mere zelo zaskrbljujoči. V lanskem letu je bilo najdenih pet labodov. Na srečo na našem območju ni bil noben okužen s ptičjo gripo. Veliko bolj pa je presenetljiv podatek o najdenih labodih v naši občini v letošnjem letu. Od 6. januarja do 7. februarja 2017 jih je poginulo oziroma je bilo najdenih kar 34. Samo 7. februarja je bilo najdenih 12 poginulih labodov. Dosedanji izvidi, razen zadnji, je potrjen: pogin zaradi zmrzali. Upajmo, da bo enako za preostale, za katere še

poteka raziskava na inštitutu v Ljubljani. Pregled traja najmanj štirinajst dni.

Spoštovani, labodov ni priporočljivo hraniti s kruhom!

Ptičja gripa je nalezljiva bolezen živali. Virus običajno prenašajo ptice s svojimi iztrebki, redkeje pa se s to boleznijo okužijo tudi prašiči. Možnost prenosa bolezni je zelo velika na tistih kmetijah, kjer se domača perutnina sprehaja na prostem in ima neposredni stik z divjimi živalmi, pticami, ter tam, kjer imajo krmišča in vodo na prostem. V tem primerih je možnost okužbe zelo velika.

V času razglasa razhajanja te bolezni je zato nujno imeti domače živali (perutnino) v zaprtih prostorih. Na terenu so vsakodnevno pristojne službe.

Prepovedano se je brez zaščite dotikati vseh poginulih ptic. Ob odkritju poginulih labodov je potrebno poklicati na številko 112.

Ivan Golob, poveljnik CZ Občine Markovci

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.
Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog in Alenka Domanjko Rožanc. **Odgovorna urednica:** Irena Pukšič.
Lektoriranje: Alenka Domanjko Rožanc.
Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor.
 Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.
 Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80.
 Spletni naslov: www.markovci.si
<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

Anja Šegula iz Stojncev, prejemnica zlate dekanove nagrade Medicinske fakultete Univerze v Mariboru

Anja Šegula (levo) zaključuje študij medicine na Univerzi v Mariboru.
Foto: Marinka Krajnc

Anja Šegula je študentka 6. letnika Medicinske fakultete na Univerzi v Mariboru. V študijskem letu 2015/2016 sta s kolegico Tanjo Hartman pod mentorstvom izr. prof. dr. Roberta Ekarta in prof. dr. Radovana Hojsa opravljali raziskovalno nalogo z naslovom Aplanacijska tonometrija in centralni krvni tlak pri bolnikih s kronično ledvično boleznijo. Za to delo sta ob praznovanju dneva Medicinske fakultete Univerze v Mariboru prejeli zlato dekanovo nagrado. Iskreno ji čestitamo!

Anja nam je v nadaljevanju razložila srž njune raziskovalne naloge.

Srčno-žilne bolezni in njihovi zapleti predstavljajo pomemben vzrok obolevnosti in smrtnosti med bolniki s kronično ledvično boleznijo (KLB). Aplanacijska tonometrija omogoča neinvazivno pridobitev pomembnih hemodinamskih informacij. Med njimi je tudi ocena subendokardialne viabilnosti (SEVR, angl. subendocardial viability ratio), ki predstavlja neinvazivno meritev miokardne funkcije v povezavi s funkcijo levega ventrikla. Povezana je z delom srca, porabo kisika in energije. Proteinurija predstavlja pomemben označevalec KLB in srčno-žilnih bolezni. Namen naše raziskave je bil preučiti vrednosti SEVR pri bolnikih s KLB pri različnih stopnjah ocenjene hitrosti glomerulne filtracije (oGFR) in proteinurije ter te vrednosti primerjati z vrednostmi

SEVR zdravih posameznikov. Zanimalo nas je, ali obstaja povezava med stopnjo proteinurije, oGFR in SEVR. Predpostavili smo hipotezo, da je stopnja KLB povezana s povečanim tveganjem za pojav srčno-žilnih bolezni, ki se lahko odražajo v spremenjenih hemodinamskih parametrih aplanacijske tonometrije. Zato smo iskali povezavo med stopnjo proteinurije in vrednostjo SEVR pri KLB bolnikih in zdravih preiskovancih.

Izvedli smo presečno raziskavo v kohorti 90 bolnikov s KLB (povprečna starost je bila $60,1 \pm 13,3$ let, od tega je bilo 60 moških in 30 žensk) in 39 zdravih kontrol (povprečna starost je bila $49,3 \pm 15,1$ let, od tega je bilo 17 moških in 12 žensk). SEVR je bil izmerjen z aplanacijsko tonometrijo na radialni arteriji. Analizirali smo vzorce urina in urinsko razmerje albumin-kreatinin (UACR, angl. urine albumine to creatinine ratio). Pacienti s KLB so bili razvrščeni v štiri skupine glede na UACR in oGFR: KLB skupina 1: $UACR > 1000 \text{ mg/g}$ in $oGFR < 30 \text{ ml/min}$; KLB skupina 2: $UACR > 1000 \text{ mg/g}$ in $oGFR > 30 \text{ ml/min}$; KLB skupina 3: $UACR < 1000 \text{ mg/g}$ in $oGFR < 30 \text{ ml/min}$ in KLB skupina 4: $UACR < 1000 \text{ mg/g}$ in $oGFR > 30 \text{ ml/min}$.

Rezultati naše raziskave kažejo, da imajo pomembno nižan SEVR zgolj KLB pacienti z albuminurijo več kot 1 gram in oGFR pod 30 ml/min .

Ponujamo široko paleto medicinskih pripomočkov na naročilnico.

Nova Reha

Prodaja, izposoja in servis medicinskih pripomočkov

Mlinska cesta 1A, Ptuj

GSM: 070 74 99 73

e-mail: info@novareha.si

Tel/Fax: 02 782 01 06

Servis: 070 40 77 79

www.novareha.si

11. mednarodno tekmovanje harmonikarjev za nagrado Avsenik

28. in 29. januarja 2017 je v Begunjah na Gorenjskem potekalo že 11. mednarodno tekmovanje harmonikarjev za nagrado Avsenik.

Gre za uveljavljeno mednarodno tekmovanje harmonikarjev, ki ga organizira GŠ Avsenik. Organizacija tekmovanja je bila na visokem nivoju. Izmed več kot 100 prijavljenih harmonikarjev je sodelovalo tudi 5 harmonikarjev članov Harmonikarskega orkestra Modras pod mentorstvom Tomaža Vidoviča. Harmonikarji so se predstavili vsak z dvema skladbama iz zakladnice Ansambla bratov Avsenik. Strokovno komisijo so sestavljali: Slavko Avsenik ml., Jože Burnik in Lorenz Pichler. Komisija je nastope ocenjevala zelo kritično in nepristransko, kar je zelo pohvalno. Modrasi so domov odnesli 3 zlata in 2 srebrni odličji.

Od skupno 100 možnih točk so dosegli naslednje rezultate:

V kategoriji A so nastopali Niko, Maja in Žiga.

- Niko Dovečar: 95,67 točk - ZLATO
- Maja Kristovič: 95,33 točk - ZLATO
- Žiga Vozlič: 97,33 točk - ZLATO

V kategoriji C sta nastopala Jan in Klemen. Za las jima je ušlo zlato odličje.

- Klemen Podgoršek: 94,67 točk - SREBRNO

- Jan Veselič: 94,00 točk - SREBRNO

Rezultati so odlični. Kažejo na visoko kvaliteto v igranju na harmoniko naših članov. Modrasi smo na vse nastopajoče zelo ponosni!

KD Modras

Čestitamo!

Tomaž Vidovič, učitelj diatonične harmonike

K pogovoru smo povabili Tomaža Vidoviča, ki ga v naši občini poznamo kot vodjo Harmonikarskega orkestra Modras. Tomaž se ob tem ukvarja tudi s poučevanjem diatonične harmonike, kar želimo v naslednjih vrsticah predstaviti nekoliko podrobneje.

Tomaž, povej nam, od kod prihajaš in kakšna je tvoja glasbena pot?

Tomaž Vidovič: »Prihajam iz Kungote pri Ptujju, iz občine Kidričevo. Za glasbo oz. igranje harmonike sem se začel zanimati že zelo zgodaj, a sem pouk harmonike začel obiskovati šele pri desetih letih, saj sem bil take narave, da sem se hitro vsega naveličal. Po vztrajnem prepričevanju staršev mi je le uspelo. Tako sem dobil prvo harmoniko ... To je bilo navdušenje! Še danes igram z istim veseljem, morda celo večjim. Za to

se morem zahvaliti staršem, ki jim bom večno hvaležen. Vmes sem imel mentorja Robija in Primoža, v največjo čast pa si štejem nasvete, ki sem jih dobil od mojstra diatonične harmonike Franca Miheliča. Občasno za hobi zaigram tudi na kakšen drug instrument, v glavnem pa harmoniko.«

Odločil si se za samostojno poučevanje diatonične harmonike. Kaj je botrovalo tvoji odločitvi?

Tomaž Vidovič: »Ja, to je bilo kar zanimivo. Lani sem zaključil študij meha-

tronike in tako je prišlo na vrsto vprašanje: Kaj bom počel v življenju? Srce me je vleko k harmoniki, glava pa k mojemu poklicu. Zmagala je glava. Odločil sem se, da poiščem v redno zaposlitev, ki sem jo dobil takoj. Že po enem tednu spoznal, da to ni za mene. Dal sem odpoved in odprl svojo šolo diatonične harmonike. Danes vidim, da sem se prav odločil.«

Diatonična harmonika – da bomo vsi vedeli: kako in v čem se razlikuje od klavirske harmonike?

Tomaž Vidovič: »Diatonična harmonika je za razliko od klavirske ljudsko glasbilo. V osnovi je prilagojena za ljudsko in narodno-zabavno glasbo, zato je tonsko omejena. Zaradi popularnosti se »fraztonarca« razvija s svetlobno hitrostjo in se da na njo zaigrati skoraj vse glasbene zvrsti. Sam osebno sem pristaš, da se na diatonično harmoniko igra predvsem slovensko ljudsko in narodno-zabavno glasbo, kar je tudi njen osnovni namen in kar lahko v svetu predstavimo kot nekaj »našega«.

Kje poučuješ, kakšne so možnosti vpisa, kdo se lahko vpiše v tvojo šolo poučevanja?

Tomaž Vidovič: »Trenutno poučujem na treh lokacijah: v osnovni šoli v Markovcih, v osnovni šoli v Gorišnici in v domačem kraju, v Kungoti. Vpis je možen skozi celo leto. Vpiše se lahko vsak, star več kot 5 let. Potrebna je le dobra volja in volja do vaje.«

Kako dolgo traja poučevanje? Ali učenec ob koncu prejme potrdilo, ki je

enakovredno opravljenim izpitom v glasbenih šolah?

Tomaž Vidovič: »Ker je diatonična harmonika ljudski instrument, so trenutno še vsakršna potrdila brezpredmetna. Ker pa trend kaže, da se bo v prihodnosti uveljavila tudi kot akademski instrument, sem uredil, da učenci, ki bi takšno potrdilo želeli, lahko opravijo praktični del izpita na glasbeni šoli, pred izpitno komisijo, ki izda uradno potrdilo o opravljenem izpitu.«

Kako si zadovoljen z vodenjem Harmonikarskega orkestra Modras v Markovcih? Lanskega oktobra ste članice in člani navdušili s prvim samostojnim koncertom, ki je obetal veliko. Kakšni so načrti za vnaprej? Česa si želite v tekočem letu?

Tomaž Vidovič: »Vodenje modrasov je verjetno moja največja strast. Od ustanovitve leta 2012 smo se številčno zelo povečali, kar me zelo veseli. Orkestri gredo v pravo smer, kvaliteta se viša, kar je tudi namen. Nikoli nam ni dolgčas. Koncert je uspel v nulo! Bili smo zelo zadovoljni, saj smo še dolgo za tem prejeli pohvale, kar nam je dalo novega zagona in volje za naprej. V prihodnjem letu želimo predvsem uživati v glasbi, ki jo izvajamo.

Ob tej priložnosti bi povabil mlade harmonikarje in harmonikarke, ki bi želeli igrati z nami, da se nam pridružijo (moj GSM: 040 382 552). Zelo smo veseli vsakega novega člana. Vabljeni!«

ADR

»Vodenje modrasov je moja največja strast.«

Pihalna godba Markovci z novim vodstvom

Tudi godbeniki in godbenice Pihalne godbe Markovci so se v petek, 3. februarja 2017, zbrali na 16. zboru članov (občnem zboru), ki je bil tudi volilni.

Iz poročila predsednika je bilo razvidno, da je godba skozi vse leto nastopila na 40 javnih nastopih. Udeležila se je 21. tekmovanja pihalnih godb Slovenije v zabavnem programu za pokal Vinka Štrucla 12. novembra v Ormožu in prejela bronasto priznanje. Od lastnih prireditev je uspešno izvedla 16. Miklavžev koncert v Markovcih, na katerem je bil gost legendarni ansambel Prerod. Godbeniki so izrazili razočaranje nad tem, da se pustni nastopi več ne točkujejo na občinskem razpisu za pridobivanje sredstev. Kljub temu so se odločili, da bodo na tovrstnih prireditvah še nastopali, predvsem zaradi lastnega zadovoljstva, pa tudi zaradi

promocije in končno zaradi nabiranja izkušenj, obenem pa je to priložnost za koristno in prijetno druženje članov in članic godbe.

Izraženo je bilo tudi obžalovanje, da se godba v preteklem letu ni mogla udeležiti državnega tekmovanja pihalnih godb, za katero so godbeniki že bili pripravljeni. Tekmovati so nameravali v članski konkurenci in z mladinskim orkestrom. Udeležba na takšnem tekmovanju je precejšnji finančni zalogaj, ki si ga godba v danem trenutku ni mogla privoščiti. To je zelo prizadelo predvsem mlado generacijo, saj se zavedajo svojih sposobnosti in zmožnosti.

V preteklem letu je godba v svoje vrste sprejela novo sekcijo **AccordArt**. To je skupina šestih harmonikašev na diatonični harmoniki pod vodstvom Pri-

moža Kelenca, ki bodo izvajali različne glasbene zvrsti, prirejene za diatonično harmoniko.

Društvo ima tri sekcije: godbo na pihala, Big band IMPULZ in AccordArt, kar skupaj predstavlja 70 članov.

Na zboru je bil za novega predsednika društva izvoljen **Boštjan Arbeiter**, podpredsednik je postal Janko Kelenc, »birokracijo in finance podjetja« bo še naprej opravljal Anton Majerič, zamenjalo pa se je tudi nekaj drugih članov UO in NO ter častnega razsodišča.

Prav tako so prisotni člani potrdili predlagano spremembo imena društva, saj je dosedanje ime oz. naziv društva bil za rabo v javnem prometu zelo neuporaben in predolg (Društvo Godba na pihala občine Markovci). Novo ime društva je **PIHALNA GODBA OBČINE MARKOVCI**,

skrajšano pa PIHALNA GODBA MARKOVCI.

Novi predsednik Boštjan Arbeiter je predstavil plan dela za prihodnje mesece, strokovni vodja, dirigent prof. Peter Gojkošek, pa je vse člane pozval k dosledni udeležbi na vajah, saj je to osnova za vse ostalo.

Obiščite našo spletno stran <http://www.godba-markovci.si> in našo stran na FB, na <https://www.youtube.com> pa si lahko ogledate nekaj nastopov naše godbe.

Kot je že običaj, so godbeniki večer sklenili s prijetnim druženjem ob hrani in pijači, nekaj članov pa je poskrbelo za glasbeni del.

TM

Zbrani godbeniki na 16. Miklavževem koncertu ...

... in gostje, člani Ansambla Prerod.

Vincencova rez

22. januarja goduje sveti Vincenc, zavetnik vinogradov in vinogradnikov. Po običaju se na prvo nedeljo po njegovem godu v vinogradih začne z rezjo vinske trte. Slednje izvira iz 18. stoletja in je znano tudi zunaj Slovenije. Na ta dan je ponavadi bil prvi del hude zime mimo in se je lahko šlo v vinograde. V preteklosti so šele na ta dan opravili temeljit pregled vinske trte in pričeli z rezjo, po stari navadi pa so pred sončnim vzhodom odrezali

rodno šibo trte, jo dali v vodo in postavili na toplo. Ozelenela trta namreč pokaže, kako je prezimila in kakšno letino lahko pričakuje vinogradnik. Danes so svoje opravile vremenske spremembe, prav tako se je spremenila tehnologija, zato z rezjo pričnemo mnogo prej. Vse je seveda odvisno od vremena. Letos je povsem drugače, saj zima ne popušča, kar ne prinaša pogojev, da bi se odpravili na delo v vinograd. Vseeno pa vsak

vinogradnik na ta dan odreže kakšno šibo, ki jo na cvetno nedeljo splete v presmec in nese k žegnu.

Danes je obrezovanje trte nuja. Rez trte je znanost in tudi umetnost. Vsak vinogradnik ima svoj način. Kako režemo, kdaj in koliko rodnege lesa (očes) pustimo, je odvisno od več kriterijev. Od rezi je odvisno, kakšna bo kvaliteta grozdja in s tem posledično vino.

Člani Kulturnega društva Bukovci smo tudi letos poskrbeli za ohranjanje zgoraj omenjenega običaja. Zbrali smo se v soboto ob 11. uri pred gasilskim domom, od koder smo se odpeljali v Leskovec in od tam pričeli s pohodom do vinogradnika Stanka v Repišče. Po poti

smo se ustavili pri dveh domačinih, ki sta nam prijazno razkazala svoji kleti in nas povabila tudi na kapljico domačega. Po končanem pohodu smo prispeli v vinograd, kjer so kletarji opravili prvo rez. Ostali pohodniki in člani smo sedli k mizi in si privoščili dobrote. Pohoda se je udeležil tudi župan Občine Markovci, g. Milan Gabrovec, ki je dejal, da je vesel, da so se vključili tudi domačini.

Če lahko verjamemo starim pregovorom, se nam letos spet obeta obilna letina. Pregovor namreč pravi: Če na svetega Vincenca od strehe kaplja, bo obilo vina.

Patricija Majcen

Kletarji so opravili prvo rez.

Pohodniki na vrhu

Jernej Zelenik, dolgoletni izdelovalec korantij

V Markovcih smo v predpustnem času obiskali 82-letnega Jerneja Zelenika, po domače Lačnovoga Arnija, ki je še do svojega 80. leta izdeloval korantije. Gospod Jernej se je izučil za čevljarja, vendar je v svojem življenju počel veliko različnih opravil.

Čevljarstvo je obiskoval v Ljubljani, ki jo je končal 1952. leta. Takratni šolski sistem je zahteval pol leta šole in pol leta prakse. "Učil sem se pri mojstru Slana iz Nove vasi, pri Tomašinčovem po domače, po končanem šolanju pa sem moral narediti praktični izpit. Nato sem se zaposlil v takratni čevljarški zadrugi Strel v Lovrencu na Dravskem polju. Nadalje sem se zaposlil v takratni tovarni glinice in aluminija TGA Kidričevo. Imel sem možnost izobraževanja in sem se izučil za metalurškega tehnika. V TGA oziroma današnjem Talumu sem bil zaposlen vse do upokojitve. V življenju pravzaprav ni bilo dela, ki se ga ne bi lotil: delal sem kot čevljar, tapetnik, metalurg, zidar, električar. V nekdanjem sistemu sem se v

tovarni celo podal v politične vode," nam je pripovedoval gospod Arni.

"Z izdelovanjem korantij sem začel 1955. leta. Izdeloval sem jih 60 let." Takrat ni bilo takšnih razkošnih materialov kot danes. Uporabljal sem zajčje kože, ki so bile sušene samo na zraku, niso bile strojene in so jih hitro napadli molji. Zbiral sem stare usnjene aktovke, da sem izdelal obod za korantovo kapo, iskal sem materiale, ki so bili že za odpis, jaz pa sem se trudil, da sem jih lahko obnovil. Nekako sem se pač znašel. Stremel sem za tem, da sem čim več zaslužil, saj nas je bilo doma devet otrok in čim prej sem se želel osamosvojiti. Seveda sem potreboval tudi močan čevljarški stroj. S prijateljem sva se s konjsko vprégo peljala v Hoče po stroj Singer, na katerem je letnica 1818. Kupil sem ga od starejšega čevljarkega mojstra, ki ni mogel več delati. Stroj še danes deluje, ker ga redno vzdržujem. Imam jih kar tri," nam pove in pokaže nekdanji izdelovalec korantij.

Z Jernejem Zelenikom smo s spomini

odpotovali več kot 60 let nazaj v prejšnje stoletje in bil je res zelo zanimiv sogovornik. Še vedno se vozi z avtomobilom, vozniški izpit je naredil 1956 in hitro privarčeval za fičeka in bil je eden izmed prvih v vasi, ki je imel avto. Pri teh letih nima več fizične moči, da bi še lahko izdeloval korantije, čeprav je to delo bilo njegova velika ljubezen, posebej v predpustnem času. Njegov vnuk Marko je v drugih poslovnih vodah, vendar Jernej še vedno upa, da bo ga morda nekoč nasledil.

Čevljarški šivalni stroj znamke Singer, leto izdelave 1818.

Gospodu Jerneju želimo veliko zdravja in lepih spominov.

Marija Prelog

Jernej Zelenik iz Markovcev, nekdanji izdelovalec korantij

Bernard Črešnik iz Markovcev, izdelovalec etnografskih likov

Bernard Črešnik je po izobrazbi tapetnik in se ob tem delu ukvarja še z izdelovanjem spominkov naših značilnih etnografskih likov. To so manjše velikosti korantov, korantovih kap, picikov, rus. Z izdelovanjem je pričel po naključju, ko ga je sorodnik, ki živi v tujini, prosil, da mu za spomin naredi manjšega koranta. Ko je Etnografsko društvo Korant Markovci vodil še pokojni Martin Mikša, je za društvo izdeloval korantove kape. Izdelovanje spominkov naše etnografske dediščine je res pohvalno, saj je Bernard Črešnik edini iz naše občine, ki se s tem ukvarja. Verjame, da bo njegov sedemletni sin Matic nadaljeval njegovo delo, saj ga že od malega zanima očetovo ustvarjanje.

Bernardu želimo veliko užitkov pri izdelovanju tako pomembnega kulturnega izročila. Če kdo potrebuje darilo ali nasploh spominke etnografskih likov, vam posredujemo telefonsko številko Bernarda Črešnika iz Markovcev (041 696 638).

Marija Prelog

Bernard Črešnik med etnografskimi liki, ki jih izdeluje.

“Aktivne smo skozi vse leto”

Članice Društva podeželskih žena občine Markovci smo se v soboto, 10. decembra 2016, v večnamenski dvorani v Bukovcih srečale na 17. rednem občnem zboru. Predsednica je predstavila delovanje društva v letu 2016. Skozi leto smo vas o našem delu že obveščali, a ne bo odveč, če ga še enkrat predstavim.

Skozi celo leto so z delom nadaljevale članice, ki se ob sredah v prostorih gasilskega doma v Novi vasi dobivajo na ročnodelskih delavnicah.

Februarja smo skupaj s Kmetijsko svetovalno službo Ptuj izvedle tradicionalno 15. ocenjevanje pustnih krofov. K sodelovanju smo povabile članice iz sosednjih društev. Naj krof 2016 je spekla Slavica Vinček Za ptujsko kurentovanje smo izdelale 3 velike duhe, ki so krasili ptujske trge. Seveda so naše članice poskrbele tudi za okrasitev domačih vasi.

Ob dnevu žena, 8. marca, smo si ogledale kmetije z dopolnilnimi dejavnostmi in druge zanimivosti v občini Kidričevo. Pripravile smo dva tečaja kuhanja: v Stojncih smo pripravljale jedi iz stročnic, v Prvencih pa jedi v voku.

V aprilu smo sodelovale pri praznovanjih, ki v tem mesecu potekajo v naši občini. Spekle smo pecivo in pomagale pri strežbi gostov ob farnem žegnanju. Ob tem dnevu smo pripravile razstavo ročnih del in peciva. Razstava je bila zelo bogata. Zahvaljujemo se vsem, ki ste prinesle svoje izdelke. Ob občinskem prazniku smo s hrano, ki so jo pripravila druga domača društva, postregle vse goste, ki so se udeležili osrednje prireditve.

V maju smo s svojimi izdelki sodelovale na ocenjevanju in razstavi Dobrote slovenskih kmetij in dosegle visoka priznanja. Za učence 4. razreda osnovne šole Markovci smo pripravile delavnico izdelovanja rož iz papirja in prtičkov.

Junija smo kolesarile po občini in spoznavale vaške kapele. Prekolesarile smo vse vasi v občini in se ustavile pri vseh kapelah.

Ker je bilo poletje zelo vroče, smo se 5. julija in 2. avgusta odpravile hladit v slovensko morje. Na morju smo preživele dva zanimiva in vesela dneva, ki sta nam dala novih moči za nadaljnje delo tako doma kot v službi.

Septembra smo se dobile na dnevu krompirja v Stojncih. Letos smo ročno izkropale različne sorte, ki smo ga nato

stehtale in preštele in tako ovrednotile pridelke po posameznih sortah. Način vrednotenja nam je predstavila članica

Priprava razstave, kosila, pečenje krofov ...

Darinka Meznarič. Krompir smo kopale na njihovi njivi, kjer so imeli posajenih več kot 10 različnih sort.

V septembru smo se odpravile še na strokovno ekskurzijo. Tokrat smo se popetale in spoznavale lepote in bogastvo Zgornjesavske doline. Ker je bil program zelo zanimiv, smo se na potepanje odpravili v dveh skupinah. Prvič 8. 9. in drugič 12. 9. 2016. Pogledale smo tudi preko meje v Italijo in se z gondolo popeljale na Svete Višarje.

V novembru smo okrasile farno cerkev ob zahvalni nedelji. Za gasilce pionirje iz Območne gasilske zveze Ptuj smo pripravile delavnice peke piškotov in izdelovanja rož iz prtičkov. Vsi udeleženci so se zelo aktivno vključili v delo in bili navdušeni nad tovrstnimi delavnicami. Predsednica je obiskala vrtec v Markovcih in otrokom predstavila delo društva ter jim povedala, kako smo božič pričakovali nekoč.

Predstavnica društva se je udeležila srečanja predstavnic društev kmetic, gospodinj in podeželskih žena iz Upravne enote Ptuj, ki je bilo v občini Juršinci.

Članice iz Nove vasi so se udeležile tekmovanja v peki jabolčnega zavitka, ki ga je organiziralo društvo gospodinj Zavrč.

V decembru smo skupaj z otroki iz vrtca pekle božične piškote, s katerimi so nato otroci pogostili svoje starše na prednovoletnem srečanju.

Udeležile smo se tudi tekmovanja v ročni izdelavi rezancev in gospodinjskega večera v Dražencih. Rezance so delale prav naše članice.

Pred koncem leta, 20. decembra, smo v Stojncih kuhale kremne juhe in pripravile zakuhe za juhe. Čeprav juhe

Foto: IP

kuhamo skoraj vsak dan, smo se na tečaju naučile veliko zanimivih stvari. Dobile smo tudi veliko novih idej, s katerimi bomo popestrile domače jedilnike.

4. februarja smo se srečale na 16. ocenjevanju pustnih krofov.

Na ocenjevanju je letos bilo 14 vzorcev, ki so jih prinesle članice iz različnih društev kmetic, podeželskih žena in gospodinj. Pridružile so se nam članice iz društva gospodinj Draženci, Zavrč in Spuhlja ter članice društva kmetic Videm. Zelo nas veseli, da se nam je pridružilo kar nekaj društev, s katerimi se večkrat srečamo na različnih prireditvah.

Ocenjevanje je namenjeno predvsem druženju in izobraževanju in ne samo tekmovanju, zato je javno in se ga lahko udeležijo vsi, ki jih to zanima. Predsednica komisije vsak vzorec, ki ga takoj ocenijo, javno predstavi (pove dobre lastnosti in morebitne pomanjkljivosti), vsi udeleženci pa dobijo vzorec krofa, ki ga tudi poskusijo in si ustvarijo lastno oceno. Komisijo so sestavljale: predsednica Marija Horvat, učiteljica praktičnega pouka na izobraževalnem centru Piramida Maribor, Terezija Bogdan in Bernarda Trafela svetovalki na KGZS Zavod Ptuj, ter Darinka Meznarič, članica našega društva. Komisija ima vsako leto težje delo, saj so krofi vsako leto boljši. Izmed vseh zelo dobrih je potrebno najti najboljšega. Letos je priznanje za "Naj krof 2017" dobila Brigita Bezjak Peršoh iz Dražencev 86, članica društva gospodinj Draženci. Brigita ima dobro učiteljico, saj je njena mama Jožica leta 2013 prav tako prejela priznanje za Naj krof 2013. Letos je tudi ona prinesla

svoje krofe, a je bila učenka tokrat boljša od učiteljice, kar je zelo pohvalno.

V nedeljo, 5. 2. 2017, smo v okrepčevalnici Villa Monde v Spuhlji pripravile predpušno nedeljsko kosilo pod naslovom Spoznavajmo bogastvo okusov podeželja v okrepčevalnici Villa Monde v Spuhlji.

Gre za nadaljevanje projekta, ki smo ga skupaj z društvom kmetic, podeželskih žena in gospodinj, Kmetijsko svetovalno službo pri KGZ Ptuj, pod okriljem lokalne akcijske skupine Bogastvo podeželja ob Dravi in v Slovenskih goricah izvedli v letu 2015. Skozi projekt smo zbrale tradicionalne recepte tega območja, jih preizkusile oz. skuhale v posameznih društvih. Jedi smo postavile na krožnike, jih fotografirale in nastala je zanimiva kuharska knjiga.

Jedi iz te knjige in še kakšno drugo tradicionalno jed sedaj želimo enkrat mesečno pripraviti in ponuditi kot nedeljsko kosilo v okrepčevalnici Villa Monde. Surovine za pripravo tega jedilnika skušamo najti na lokalnem območju.

Gostje na ta način spoznajo:

- pristno domačo kuhinjo s pridihom sodobnosti
- pestrosti okusov tradicionalne kulinarike
- jedi, pripravljene iz surovin, pridelanih na lokalnem območju
- jedi, ki sledijo sezonskemu ciklusu leta
- vina, ki so jih pridelali lokalni vinogradniki

PREDPUŠNO NEDELJSKO KOSILO je vsebovalo naslednje jedi:

Pozdrav iz kuhinje (ocvirkov namaz, hren, domač kruh)

»Hrtiševa« juha z domačo ribano kašo, fižolova juha s kislom smetano, rdeče meso iz razzola, domača klobasa, pečena svinjska glava, dušeno kisl zelje, pražen krompir

Endivija z bučnim oljem, rdeča pesa

Krofi, krapčiči, ki jih je pripravila Slavica Vinček, predsednica društva, ki je že 3-krat prejela naziv »naj krof« in je dobitnica dveh znakov kakovosti na razstavi Dobrote slovenskih kmetij s pomočjo članic društva.

Meni smo pripravile iz lokalnih surovin, ki so jih pridelali na lokalnih kmetijah: Kmetija Cimerman, Kmetija »Mihec«, Kmetija Meznarič (vsi iz Stojnce), ter mesnica Novi Jork – Spirala d.o.o. iz Bukovcev.

Ob hrani smo ponudili vino zvrst vinarja Karla – Stanka Majcna iz Bukovcev.

To je meni, ki bo v teh pustnih dneh večkrat na naših mizah, saj pravimo, da je pust mastnih ust. Članice društva vam želimo vesele in razigrane pustne dni ter veliko dobrih krapčičov in drugih pustnih sladici.

Vodstvo društva

Ocenjevanje krofov in izbira "Naj krofa"

Foto: MZ

Tečaj okraševanja tort

Društvo podeželskih žena naše občine je v zimskih mesecih še posebej aktivno. Tako je po tečaju kremnih juh in zakuh v januarju v gasilsko-vaškem domu v Borovcih bil organiziran še tečaj okraševanja tort ter izdelovanja dekoracij za torte. Tečaj je vodila učiteljica praktičnega pouka na Srednji šoli za prehrano in živilstvo v Mariboru, Marija Horvat, ki je dolgoletna predsednica

komisije za ocenjevanje krofov. Borovske članice so bile delavne že pred pričetkom tečaja, saj so spekle različne biskvitne osnove za izdelovanje tort. Pripravile smo različne kreme za čokoladno, orehovo in ajdovo torto in začele z oblikovanjem. Nato nas je učiteljica Horvatova popeljala v domišljjski svet izdelovanja dekoracij. Na tržišču je danes veliko različnih surovin in modelov za okraševanje. Na-

jogosteje je to marcipan ali različne tako imenovane sladke mase. Poskušale smo ustvariti vrtnice, pujske, mucke ... Na začetku smo se našim dekoracijam pristrčno nasmejale, na koncu pa smo bile zelo zadovoljne.

Borovskim članicam se zahvaljujemo za pomoč in gostoljubnost.

Z vsakim tečajem, ki ga društvo organizira, pridobijo članice novo znanje ali obnovijo že znano. Tečaji so dobro obiskani, zato je prav, da se organizirajo.

Marija Prelog

Udeleženke tečaja

7. kolina Turističnega društva Občine Markovci

V soboto, 4. februarja 2017, dva dni po začetku, za naše kraje najpomembnejšega obdobja v letu, smo člani Turističnega društva Občine Markovci organizirali 7. tradicionalne koline.

Priprave na koline so potekale že nekaj časa. Bili smo pozorni, saj so nam že nekaj časa grozili, da nam bodo, kot je bila navada, zaprli dostop v svinjak, kjer je naša »žrtev« bivala. Ker smo to skrivnost skrbno čuvali, so nam ljudje, ki jim je še posebej mar za ohranjanje starih običajev (zahvala sosedu Daniju in ostalim), poskušali zapreti vhod v gasilsko-vaški dom v Novi vasi pri Markovcih. To nam je dalo vedeti, da so naše vabilo, ki smo jih poslali na vsa gospodinjstva v občini Markovci, občani vzeli zares. Poleg gospodinjstev, ki smo jih povabili, smo povabili tudi vse predstavnike društev, predstavnike Občine Markovci,

ljudi, ki so v minulem letu pomagali pri delu TD, predstavnike sosednjih turističnih društev in predstavnike medijev. Na koline so se že od nekdaj vabili tisti ljudje, ki ti nekaj pomenijo.

Zjutraj okrog 8. ure smo začeli z zajtrkom, kakršnega si mesar zasluži, saj je pred njim dolgo celodnevno delo, ki ga mora skrbno opraviti. Po zajtrku je nekaj članov odšlo z mesarjem po prašiča, ki je varno čakal na njegovem zadnjem domu. Ko smo ga pripeljali v Nagošejnec, smo ga po stari navadi dali na mizo in sledilo je razkosanje. Mesarji so skrbno obdelali vsak del mesa. Nekaj so ga skrbne gospodinjke takoj začele pripravljati za pečenje, ob tem pa še prava domača jetra v omaki z zeljem in krompir. Ni manjkala niti prava kolinska kislja juha. Iz krušne peči je zadišalo po pečenem mesu in naša teta Tila je začela pripravljati

gibanice. Medtem so se nam že pridružili prvi obiskovalci in gostje in z veseljem smo malico delili z vsemi. Prinesli so tudi obvezno spremljavo, »mero za klobase«, tako da našim mesarjem ni bilo težko pripraviti dobrih krvavic – kašnic in odličnih domačih klobas, ki se že na varnem sušijo in čakajo na naš zbor članov, ki bo 17. marca 2017.

Poleg ostalega so naši člani scvrli dobre ocvirke, ki smo jih pridno uživali med ostalim dogajanjem. Pridružili so se nam muzikanti, pevci, pa vinarji in počasi smo se pripravljali na slavnostno večerjo. Dvorana je bila pripravljena, godci so godli in mize so se šibile od dobrot. Pridružili so se nam še koranti in zabavali smo se dolgo v noč. Člani društva smo bili veseli slehernega obiskovalca, ker smo opazili, da vidijo naše delo in željo po povezovanju med društvi. Pogrešali

smo več predstavnikov društev in naših članov. Želeli smo jim povedati, da cenimo njihovo delo, zato smo jih povabili. Upamo, da se naslednje leto oglasijo in s tem pokažejo, da tudi oni cenijo naše delo. Mi jih bomo naslednje leto na koline vsekakor ponovno povabili, ker, kot smo imeli napisano na pozdravu, ki nas je čakal pred vrati, nam ni vseeno za ohranjanje starih običajev.

Zahvala velja vsem, ki so si to soboto vzeli čas, da so pomagali pri pripravi in izvedbi tega dogodka in seveda vsem gostom. Vsi skupaj smo zaslužni, da so naše 7. koline uspele in trudimo se, da bodo uspele še 8. in vse nadaljnje, saj na ta način stari običaji po naših krajih ne bodo izumrli. Tega si vsi člani Turističnega društva močno želimo in zato vztrajamo.

Franc Brodnjak

Koline se bodo pričele.

"Mere imamo dobre."

Obiskali so nas tudi kurenti in župan.

Podjetje Dorssen Mont je razveselilo otroke iz Vrtca Markovci

Praznični čas je za mnoge čas veselih trenutkov, obdarovanja in iskrenih želja. Je tudi čas, ko lahko z drobnimi dejanji pomagamo in razveselimo druge. Tako je Vrtec Markovci prav prijetno razve-

selilo podjetje Dorssen Mont d.d. iz Borovcev in v otroških očeh narisalo veselje.

Gospod Albert Kekec je kot predstavnik podjetja pod smrekico postavil darila za vse skupine iz vrtca in nam

zaželel čaroben praznični čas. »Lepo je biti obdarovan, včasih pa je še lepše biti postavljen v sladko vlogo darovalca. Dobro se z dobrim povrne.« Hvala za podarjene igrače. Vaša darila so narisala

nasmehe na obraze naših otrok.

Najlepše se vam zahvaljujemo.

Otroci in kolektiv Vrtca Markovci

Sonja Ambrož

Predstavitev EFT metode

V januarju sta OORK in župnijska Karitas pripravila praktično predstavitev EFT metode oziroma tapkanja. Predavanje in predstavitev je izvajala nekdanja učiteljica razrednega pouka, zdaj pa že nekaj let certificirana izvajalka EFT metode, Mojca Zorman.

V uvodu nam je razložila, kaj je metoda EFT (Emotional Freedom Techniques – tehnika doseganja čustvene svobode), ki združuje znanja in spoznanja vzhodne in zahodne medicine. Je moderna, preprosta in učinkovita metoda za samopomoč, s katero premagujemo vsakdanje težave in odpravljamo stres, utrujenost, negativna čustva in občutke, bolečine vseh vrst, slabo voljo, brezvoljnost, nespečnost, odvisnost ...

Metodo je v današnji obliki javnosti predstavil Gary Craig 1996. leta, ki je globoko duhovno razvit človek. Metoda je na voljo po vsem svetu, saj je EFT priročnik brezplačen in preveden v mnogo jezikov. Vsakdo lahko takoj začne z uporabo za svoje majhne ali velike težave. Zadostuje, da sledi navodilom iz priročnika.

Med izvajanjem posameznik glasno ponavlja misel, ki govori o njegovi težavi, hkrati pa s prsti tapka po konicah

meridianov, ki so naše energijske poti. Vzpostavi se možganska povezava med potlačeni zgodnjimi spomini po alfa valovih v naš razum, ki najintenzivneje deluje v beta valovih. Možgani po tapkanju presenetljivo hitro in trajno ostanejo v dobrem zdravem ravnovesju. Dejstvo je, da metoda deluje na pretok elektrike po

nimi občutki. Metodo vsak uporablja na lastno odgovornost, tako kot vsak izbira svoj način prehranjevanja. Tapkajo lahko vsi (starejši, otroci), metodo pa uporabljajo tudi učitelji v šolah, ki ugotavljajo, da je učinkovita. Enako velja za domove starejših.

EFT točke za tapkanje so: na roki – na

telesu in po njej na neprijetne občutke, ki jih zelo hitro in trajno odpravlja. EFT lahko zase uporablja vsak, ki to želi. Je način, s katerim lahko uravnovesi svoj pretok elektrike. EFT ni zdravilna metoda, je samo učinkovit način za upravljanje z neprijet-

zunani strani obeh dlani, kjer bi z dlanjo udarili karate udarce, zato ji pravimo karate točka, na vrhu glave; na začetku obrvi tik ob nosu, na zunanji strani očesa na kosti, na kosti pod očesom, med zgornjo ustnico – pod nosom, pod usti

Mojca Zorman v prikazovanju tehnike tapkanja.

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

Anita Požegar s.p.
InfoTel.: 041 588 358
PE: Trg osvoboditve 10, LENART
anita@geomera.si

Dolič 38, 2253 Destrnik, www.geomera.si

razvije se nov način razmišljanja, ni vam treba več obdržati starih zakoreninjenih vzorcev.

Rezultati metode EFT so trajni. Priporočljivo je tapkati vsaj pol ure na dan, da se znebimo težav, ki nas obremenjujejo (strah pred višino, pred pajki, kačami, ali bolj kompleksne težave kot negativna čustva, trema pred nastopom, samopodoba ...).

EFT je hitra, učinkovita in enostavna tehnika, s katero lahko v zelo kratkem času preženete skrbi in tesnobo, dvignete motivacijo v sebi, svojim bližnjim ter preženete dvom v možnost lepšega življenja.

Brezplačni priročnik si je možno prenesti s spletne strani www.eft-slovenija.si. Za več informacij lahko pokličete 041 283 522 (Mojca Zorman).

Marija Prelog

Ribič na lovu

Lovska družina Markovci je bila ustanovljena 7. junija 1946. Teče že več kot 70 let njenega uspešnega sobivanja z naravo. Leta 1949 se je na pobudo takratne Lovske družine Sveta Marjeta pokazal interes po združitvi dveh manjših LD v eno večjo in 4. aprila 1950 je bila ustanovljena LD Spodnje Ptujsko polje, ki je štela 29 članov in gospodarila na 6110 ha lovskih površin na območju sedanjih občin Gorišnica in Markovci. V sedanjih obliki je društvo od leta 1998, ko se je lovka družina Spodnje Ptujsko polje razdelila na LD Markovci in na LD Sveta Marjeta ter šteje 57 članov in gospodarja na 2300 ha lovskih površin v občini Markovci. V lovišču domuje različna divjad, predvsem

srnjad, občasno pa ga obišče tudi kak osebek iz družine jelenjadi in tudi kakšen divji prašič, pa jazbec, lisica, poljski zajec, mala podlasica, fazan, poljska jerebica, prepelica in raca mlakarica.

Delovanje lovske družine ni samo lov, ampak obilo drugih del in opravil, kot so: umno gospodarjenje z loviščem in divjadjo, vzreja male divjadi in spuščanje v naravo, pozimi krmljenje divjadi, lovski kinologija, saj je ubogljiv, vzdržljiv in ustrezno izšolan pes lovčev nepogrešljiv sodelavec pri lovu. Ob tem je tudi športni del, in sicer streljanje na glinaste golobe.

Avtor sestavka se je zaradi svoje radovednosti v živo udeležil lovskega pohoda in bo tudi bralcem Lista iz Mark-

ovcev v njihove domove poskušal na čim bolj enostaven, razumljiv in verodostojen način posredovati dogodke pred, med in po lovu.

Zbor lovcev interesentov za lov je bil ob 9. uri v prostorih Lovskega doma Markovci, ki se nahaja v Sobetincih. Gospodar lovišča je odredil, kje in kaj se bo lovilo. Na lovu je bilo 19 lovcev in 6 lovskih psov ter avtor sestavka. Lovovodja je evidentiral lovce, njihove lovske pse, goste in eventualne gonjače, sklical zbor lovcev, kjer jih je pozdravil starešina društva jih seznanil s tekočimi dogodki in predal vse aktivnosti lovovodji. Na stojišču lovce vodi pomočnik lovovodja, ki skrbi, da vse teče po načrtu in dogovoru. Po bolj

ali manj uspešnem pohodu po revirju je sledila malica v lovskega domu. Tu lovci razvežejo svoje nahrbtnike in na mizi se znajdejo različne dobrote: pečena rebrca, pečena krača, salama, domače klobase, zabela, sir, čebula ter kruh. Na ta način si lovci privežejo dušo in dobijo energijo za naslednji revir.

Po končanem lovu je lovovodja sklical zbor, pohvalil ali pa tudi pogrjal potek lova in disciplino na njem. Tu se lovci poklonijo uplenjeni divjadi. V opisanem lovu so uplenili ali po lovsko položili na dlako tri lisice in tri zajce, na perje pa so položili štiri fazane. Ulov - uplen male divjadi običajno odkupi uplenitelj ali pa kateri od lovcev, in sicer: zajec 10 evrov, fazan 5 evrov, lisice pa se oddajo na veterinarsko postajo v pregled zaradi stekline. Kot informacijo lahko povem, da velika divjad (srna ali srnjak) stane 4 evre po kilogramu, vendar brez drobovine. Nato nas je lovovodja vse lovce in spremljevalce povabil na "zadnji pogon" tega dne v klubske prostore na analizo lova in pristo družjenje ob žlahtni kapljici, ki je med lovom prepovedana.

Iskrena hvala vodstvu Lovske Družine Markovci, predvsem pa starešini društva, g. Slavku Kukovcu, da so mi dovolili prisostvovati in sodelovati na lovu.

Ignac Habjanič

Zadovoljstvo na obrazih lovcev pove vse.

Foto: Miha Zelenik

Janez Vršič, Frč

Ker sva bila nekoč sodelavca in sva prijatelja, bova ostala na Ti, pa čeprav si kar nekaj let starejši.

Na košnji v Šturmovcu

Foto: osebni arhiv

Janez, najprej nam razloži, od kod izvira tvoj vzdevek "Frč".

Janez Vršič: "Na vasi ima skoraj vsako gospodinjstvo svoje hišno ime. Mi smo bili Frčovi. Že oče je bil Frčov Franc, tudi dedek. Tudi sam sem že poskušal raziskati, od kod takšno ime, a mi do sedaj še ni uspelo."

Povej nam kaj o svojih otroških letih.

Janez Vršič: "Rodil sem se 21. 2. 1943 očetu Francu in materi Ivani kot četrti od šestih otrok. Doma smo imeli srednje veliko kmetijo, tako da nikoli ni bilo dolgčas. Otroci smo po svojih močeh opravljali

delo in tako pomagali staršem. Osnovno šolo sem obiskoval v Markovcih."

Po osnovni šoli te je pot zanesla ...

Janez Vršič: "Kot vajenec sem se šel učiti za avtokleparja v Avtokarosernico na Ptuj (kasnejša Tovarna avtoopreme Ptuj - TAP in kasnejši AGIS), vendar sem se za ta poklic učil samo eno leto. Leta 1959 sta se Avtokarosernica in Iklip združila v novo podjetje, in sicer v Tovarno avtoopreme Ptuj. Zaradi potrebe tovarne sem se drugo učno leto učil za ključavničarja, vendar se tudi to ni izšlo. Tretje leto sem se izučil za strugarja (drejarja)."

Kako si nadaljeval svojo pot po končani vajeniški učni dobi?

Janez Vršič: "Ko sem končal poklicno usposabljanje (1961), sem se zaposlil v strojnem oddelku TAP kot strugar. Naslednje leto sem šel na ("štelngo") služenje vojaškega roka v Sombor, in sicer na usposabljanje za aviomehanika. Po končanem usposabljanju sem preostanek dolga domovini odslužil v Tuzli kot aviomehanik. Po končanem vojnem roku sem se vrnil v TAP na delovno mesto strugarja v orodjarno (13 let), potem na delovno mesto rezkalca-strugarja v vzdrževanje in nato k privatniku vse do upokojitve."

Včasih smo zaposleni za svoje potrebe ali pa potrebe koga drugega vršili določene usluge. Za usluge struženja ni bilo stvari, ki ji Frč ne bi bil kos. V širši okolici, predvsem pa v Novi vasi, je marsikdo kdaj

iskal kake strgarske usluge pri Frču in jo tudi dobil.

Janez Vršič: "Poročil sem se leta 1969 z Rozo Markovič. Rodili sta se nama dve hčerki, Dragica in Majda, ki pa sta naju razveselili z dvema vnukoma in dvema vnukinjama. Imava tudi že pravnujino."

Kaj počneš v prostem času?

Janez Vršič: "Sem član Prostovoljnega gasilskega društva Nova vas pri Markovcih od leta 1960, bil sem tudi predsednik tega društva (8 let) in poveljnik (6 let). Sem tudi aktiven član LD Markovci od leta 1976 in sem tudi uspešen član tekmovalne ekipe LD v streljanju na glinaste golobe. Leta 1996 je bilo ustanovljeno Društvo starodobnikov v Novi vasi in sem njen ustanovni član in dokaj aktiven s svojim EIHER traktorjem, ki ima čistiljivih 55 let starosti, poleg tega pa sem tudi član Konjeniškega društva Nova vas pri Markovcih, kjer aktivno sodelujem kot kosec na prireditvi "Košnja na stari način". Nisem član nobene politične stranke in nisem politično aktiven. Bil sem član Sveta krajevne skupnosti od 1974 do 1978. Takrat se je gradila hidroelektrarna Markovci, urejali smo vodovodno omrežje in asfaltirali cesto skozi vas. Sodeloval sem tudi pri izgradnji telefonskega omrežja na področju Nove vasi in pri izgradnji KTV, saj sem bil tajnik v gradbenem odboru."

Kot prebivalec korantove dežele si bil najverjetneje kdaj tudi korant.

Janez Vršič: "Korant sem bil samo dve leti, takoj po vrnitvi iz JLA, kasneje pa ne več. Takrat smo »pubeci« obšli vse vasi današnje občine Markovci in tudi Ptuj z okolico nam ni bil predač. Se pa zelo dobro spomnim prvega kurentovanja na Ptuj leta 1960, ko sem vodil konje, vprežene v "paruč", in peljal maškare v mesto."

Ali si kdaj lovil ribe?

Janez Vršič: "Član ribiške družine ali društva nisem bil nikoli, ribe pa sem lovil kot večina sovaščanov s "šero", saj so nam bile na dosegu roke."

Kako uživaš upokojitev?

Janez Vršič: "Od leta 1998 z ženo živiva sama, saj sta se hčerki poročili in odselili. Imava dve kravici, dva pujska in nekaj kokoši, tako nama ni dolgčas."

Kaj polagaš na srce današnji mladini?

Janez Vršič: "Naj spoštujejo svoje starše in naj jim nobeno delo ne bo pretežko."

Janez, tebi in ženi želim predvsem pa zdravja. Ob rojstnem dnevu, ki ga boš praznoval v kratkem, pa lepe želje in iskrene čestitke od lovcev, ribičev, starodobnikov, konjenikov in vseh ljudi dobre volje, ki te poznajo in ki si jim kdaj naredil kako "drejarsko" uslugo. Vse najboljšje!

Ignac Habjanič

Zimski turnir Nogometne šole Korant

Nogometna šola Korant je 14. in 15. januarja 2017 organizirala tretji zimski nogometni turnir za mlajše selekcije. Na medsebojnih tekmah so se pomerile ekipe selekcij U7, U9, U11 ter U13. Sodelovalo je več kot 300 otrok, ki pa so imeli tudi spodbudo iz tribun. Vse udeležene ekipe so prejele medalje, najboljši trije pa so v vsaki selekciji domov odšli tudi s pokalom.

Turnir se je začel v soboto, 14. januarja, v dopoldanskih urah. Najprej so se med seboj pomerile ekipe skupine U7. Igrali so otroci, stari od 5 do 7 let. Največji pokal so prejeli igralci Nogometne šole Drava Ptuj, drugouvrščeni so bili nogometaši

Nogometnega kluba Podvinci, tretje mesto pa je prejela Nogometna šola Zavrč.

Nadaljevali smo s popoldanskim delom, kjer se je zbralo 10 ekip skupine U9. Prvo mesto je dosegla NK Gorišnica, drugo Nogometna šola Drava Ptuj in tretje Nogometna šola Korant.

Naslednji dan, v nedeljo, 15. januarja, smo pričeli že zjutraj. V dopoldanskem delu selekcije U11 se je prijaviilo 12 ekip. Slavili so nogometaši Nogometne šole Drava Ptuj A, takoj za njimi so bili otroci iz NŠ Korant, tretjo mesto pa so si priigrali igralci Otroške nogometne šole Golgeter Hajdina. Kot zadnje so se med seboj pomerile ekipe U13. Tukaj se je zbralo 10

ekip. Nogometna šola Drava Ptuj B je zasedla prvo mesto, drugo mesto so osvojili igralci Nogometne šole Ormož, bronasto medaljo pa so prejeli nogometaši NŠ Drava Ptuj A.

Otroci so nam pričarali vikend, poln energije, borbenosti in povezanosti. Pokazali so, da s svojimi trenerji osvajajo

osnovne in tudi kompleksne nogometne akcije, prav tako pa z druženjem in trdim delom na treningih pletejo prijateljstva in nogometaši odraščajo s sprejemanjem, da ni vedno vse tako, kot bi si zaželeli, ter da se je za uspeh treba potruditi.

Klaudija Pivko

Praznični veteranski turnir v Markovcih

Športno društvo Stojnci je bilo na kulturni praznik, 8. februarja, v večnamenski dvorani v Markovcih organizator velikega veteranskega turnirja v dveh starostnih kategorijah. V kategoriji nad 45 let je nas-

topilo pet ekip, ki so dosegle naslednje uvrstitve: 1. mesto je osvojila ekipa KMN Domino, ki prihaja iz Ljutomera in Svetega Tomaža, 2. mesto je osvojila ekipa NK Hajdoše, 3. mesto pa NK Gorišnica.

Vse ekipe so prejele spominske medalje, nagrajena pa sta bila tudi najboljši igralec (Zvonko Gašperič iz ekipe KMN Domino) in najboljši vratar (Leopold Valh iz ekipe NK Hajdoše). Omeniti moramo

tudi sodnika Gorazda Kodriča, ki je ta dan prostovoljno nastopil v vlogi sodnika.

Popoldan smo nadaljevali s turnirjem igralcev, starejših od 35 let. Nastopilo je devet ekip in po pravi drami v finalu je 1. mesto osvojila ekipa NK Hajdina, drugi so bili igralci KMN Poetovio, tretji pa NK Skorba. Najboljši igralec turnirja je bil Nastja Čeh iz KMN Poetovio, najboljši vratar pa Matija Brodnjak iz NK Hajdina. Turnirju je sodil g. Iztok Milošič. Vse nastopajoče ekipe so prav tako prejele spominske medalje, najboljši pa pokale.

V imenu organizatorja se vsem ekipam zahvaljujemo za udeležbo in jih vabimo, da se v letu 2018 ponovno srečamo 8. februarja. Iskrena hvala za dobro sodelovanje tudi Občini Markovci, Osnovni šoli Markovci in Upravnemu odboru Športnega društva Stojnci.

Silvo Fošnaric

Najboljša ekipa v kategoriji nad 45 let (KMN Domino iz Ljutomera in Svetega Tomaža)

Najboljša ekipa v kategoriji nad 35 let (NK Hajdina)

Prejemniki nagrad v kategoriji nad 45 let.

Prejemniki nagrad v kategoriji nad 35 let.

Miki PRSTEC, Bukovčan, je v januarju v Avstriji na Prvenstvu avstrijske Štajerske v dvorani za veterane dosegel odlične rezultate. V suvanju krogle je dosegel najvišje število točk, v skoku v daljino pa ravno tako odličan rezultat.

Miki sicer trenira v Atletskem klubu Ptuj in je eden najbolj vsestranskih aktivnih atletskih veteranov na mednarodni sceni. Iskreno čestitamo!

Zadnjo januarsko soboto je Micho team, ekipa kolesarjev, ki podpira našega kolesarja **Mitja Bezjaka** iz Bukovcev, že tretje leto zapored organizirala kolesarski dan oz. odprti trening za vse kolesarjenja željne posameznike. Za Mitja Bezjaka je ta priprava bila ena izmed mnogih, ki jih bo izvedel za Dirko okrog Slovenije v letošnjem letu, ki bo v mesecu maju.

Držimo pesti in spremljajmo našega Mitja na njegovi poti do še enega športnega izziva.

Mitja, mi smo s teboj!

90 let Marije Krajnc iz Stojncev

Marija Krajnc se je 1.1.1927 rodila v družini Kostanjevec v Stojncih. Z možem Jakobom sta vzgojila štiri hčere. Dve sta v mladosti zapustili dom in se odpravili na delo v Nemčijo, dve pa sta ostali doma in ji pomagali, ko je ostala sama.

Marija se je že v otroštvu predano posvečala petju, ki ga v vsem svojem življenju ni nikoli opustila. Kot deklica je prepevala v šolskem pevskem zboru v Markovcih, kasneje pa petje nadal-

jevala v cerkvenem pevskem zboru in prepevala v farni cerkvi. Danes pesmi iz svoje mladosti zapoje vnukom in tudi kateremu od sedemnajstih pravnukov. Prvi dan novega leta, ko Marija praznuje rojstni dan, se svojci zmeraj zberejo pri hčeri Ivanki v Halozah in slavljenci voščijo obilo sreče in zdravja. Ob letošnjem jubileju so ji pravniki podarili najlepše darilo – pesem.

Staša Meglič

Marija Krajnc s hčerama. Vse najboljše!

Foto: TM

Obisk starejših vaščanov v Markovcih

Tudi letos so v Markovcih v januarju obiskali starejše sovaščane, ki so stari nad osemdeset let. Tako so vaški predstavnik Darko Štrafela in prostovoljki Karitasa in Rdečega križa Ivanka Plohl in Marija Prelog s skromnimi darili obiskali 15 vaščank in vaščanov. V vasi so trije moški, ostale so ženske, od teh pa sta dve oskrbovanki doma starejših. Vsak od njih ima svojo zanimivo življenjsko zgodbo. Ljudje se zelo radi spominjajo nekdanjih časov, kar je seveda značilno za starejšo populacijo. Televizija jim je zelo pomembno okno v svet, vendar imajo raje ob sebi sogovornika.

Najstarejši Markovčan je gospod Ivan Cestar, ki je lani dopolnil 83 let. V Markovce je iz sosednjega hrvaškega Jamnika prišel 1958. leta, ko so delali na takratni »Vodni«. Tu je spoznal tudi svojo ženo, Markovčanko Marijo Klinc, in ustvarila sta si družino. Ivan je do upokojitve delal na gradbenem podjetju Gradis, ko pa se je upokojil, je bil dolga leta zelo vzoren vzdrževalec pokopališča. Kljub letom še, veselo kolesari, tudi v teh mrzlih dneh. Neizmerno uživa v naravi, zato tudi rad gobari in nasploh uživa v gozdu in v Šturmovcih. Rad se spominja mladih let,

Ivan Cestar, najstarejši Markovčan, ki šteje 83 let.
Foto: Marija Prelog

vendar mu tudi zdaj nič ne manjka. "Da bi mi le še zdravje služilo," pravi.

Našim sovaščanom želimo trdnega zdravja.

Marija Prelog

La Siesta

INDUSTRIJSKA CONA MARKOVCI

KAVARNA • HRANA • KLUB

MALICE

PON-PET

10 -14h

DOSTAVA

MALIC PO

DOGOVORU

041 508 611

zobavo z DJ -i

vsak petek in soboto

20 - 04h

| VLASTA TOPOLNIK S.P. | NOVA VAS PRI MARKOVCIH 108 | 2281 MARKOVCI |

STRELEC d.o.o.

PREVOZNIŠTVO IN ZEMELJSKA DELA

Janko STRELEC

Stojnci 122, 2281 Markovci
TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevoznništvo
- izposoja kompresorjev
- tlakovanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

Spomladi moramo posebej paziti na zemljo

Čeprav smo še v trdi in mrzli zimi, je potrebno misliti tudi na pomlad. Zemlja je osnovno orodje, s katerim delamo na vrtu.

Ko se prazniki končajo, se lahko zelo hitro pojavi pomlad. Ne gre sicer za pravo pomlad, a mnoge takrat topel sonček in že vidno daljši dnevi hitro zgrabijo na vrtove. Žal pogosto prezgodaj, da bi bilo dobro za naše rastline. Zakaj? Vrtničar oziroma vsak, ki si želi pridelovati zdravo zelenjavo, pa tudi sadje in druge rastline, ne sme nikoli pozabiti, da je njegovo osnovno orodje zemlja. Zemlja je rodovitna samo, če je v njej življenje: od krtov do deževnikov, različnih hroščev, pa vse do majhnih, očem nevidnih mikroorganizmov (MO).

Zakaj mora biti zemlja živa?

Vsi poznamo koristne žuželke, ki nam lahko pomagajo v boju proti tistim, ki

jamo v zemlji tako, da zemljo obdelujemo takrat, ko je zanjo najbolj primerno

Zelo pomemben element zemlje je njena struktura. Struktura zemlje zelo poenostavljeno pomeni, kakšni so delci zemlje pod mikroskopom. Lahko so okrogli, robati.. Takšna struktura ne zagotavlja primerne vlage za rast in življenje MO in rastlin. Lahko so tudi različnih poliedričnih oblik ali celo v obliki ploščic, kar je najslabše. Takšna struktura pomeni, da po eni strani v poletni suši vse padavine »pobegnejo« kar po površini, voda odteče in obratno, v primeru veliko dežja pa voda stoji na površini. Takšno lističasto strukturo običajno povzročimo sami, ko obdelujemo premokro ali presuho zemljo.

Želeli bi si namreč, da bi bili strukturni (sestavni) delci zemlje pod mikroskopom

delajo škodo na našem vrtu. Veliko manj se zavedamo, da povsem enak princip obstaja tudi v svetu MO: veliko več jih je koristnih kot škodljivih.

MO redno skrbijo, da zemlja ostaja zračna, saj delce zemlje, organske snovi in kamnin lepijo v posebne zemeljske strukture, obročke, ki jo dolgo časa ohranjajo rahlo. Na te obročke se tudi veliko lažje »prilepijo« hranila in molekule vode, da jih korenine rastlin lahko odlepijo in uporabijo. Najbolj seveda poznamo vlogo MO pri razgradnji, preperevanju organske snovi do rastlinam dostopnih hranil. Brez njih iz gnoja, komposta in druge organske mase ne bi bilo hranil za rastline. Ob tem razpadanju se tla zračijo, rahljajo. Zelo pomembna, a veliko manj znana funkcija MO je, da kot nasprotniki (antagonisti) onemogočajo razvoj škodljivih glivic, ki povzročajo gnitje korenin oz. padavico rastlin. To delajo na različne načine: se razrašajo na površini korenin ali stebel in ne dovoljujejo vstopa škodljivim glivicam in bakterijam. Razvoj škodljivih MO (beri bolezni) je s tem onemogočen. V zadnjem času spoznavamo še eno pomembno vlogo MO, to je mikoriza. Beseda je za večino ljudi tujka, prevedeno iz grščine pa pomeni glivica, rastlina. S to besedo opisujemo še en res genialen naraven pojav – sodelovanje, prijateljstvo med glivicami in rastlinami.

Pomembno je, da MO ohran-

Zemlja je naše osnovno orodje. Ne uničujmo je.

v obliki posebnih obročkov, ki jih sestavljajo mineralni delci (peska ali gline), zlepljeni skupaj z organsko maso s pomočjo MO. Tudi tukaj vidimo njihovo pomembno vlogo v zemlji. Ti obročki pomenijo, da je zemlja odcedna, ko je potrebno, in da poleti zadrži veliko molekul vode v okolici korenin naših rastlin. Prav tako se v notranjosti teh obročev še dolgo zadržuje tako pomemben zrak. Brez njega MO ne preživijo, prav tako pa se korenine rastlin ne razvijajo dobro. Manj je teh obročkov v zemlji, slabše strukture je, težje razmere za življenje MO in korenine rastlin so v naši prsti. Ko hodimo, stopamo, vozimo ali obdelujemo zemljo, ki je premokra, se ti obročki spremenijo v lističe, jih potlačimo. Ko obedujemo presuho zemljo, jih polomimo in iz njih spet nastanejo ploščice. To lahko primerjamo z odpadlim listjem. Če hodimo po njem zjutraj, ko je vlažno, ne šelesti, se ne polomi in se po naših stopinjah vrne v prvoten položaj. Če je mokro, se zlepi skupaj, prične gniti. Tako se zgodi, ko tlačimo premokro zemljo – iz obročkov nastanejo lističi. Ko stopamo po suhih listih, se ti zdrobijo. Tako se zdrobijo ti obročki, ko obdelujemo presuho zemljo. Zemlja je presuha, ko se za nami kadi, ko se kadi za obdelovalnimi stroji na njivah, premokra pa je, ko se oprijema obutve in orodja.

Spomladi je največja nevarnost, da se nam v želji po delu na vrtu mudi in pričenmo obdelovati, saditi, okopavati, rahljati premokro zemljo. Če želite imeti manj težav s sušo poleti in z zastajanjem vode v jeseni in pozimi, je potrebno zdaj spomladi biti potrpežljiv, počakati, da je zemlja za obdelavo primerna, še vedno vlažna, ne pa mokra. V mokrih tleh voda izrine zrak, s tem pa ponovno povzroči propad MO. Prav tako poskušamo takoj, ko se zemlja dovolj osuši, zemljo prerahljati, saj na ta način vanjo spet spustimo zrak.

Kako še moramo ravnati z zemljo, da jo ohranimo živo?

Zemlje ne obdelujemo, ko je hladno, saj takrat najbolj prizadenemo ravno MO, zato prekopavamo v jeseni že v oktobru, ne šele konec novembra. Tudi za spomladansko prekopavanje izberemo

Seme uspešno kali samo v rahli zemlji.

sončen, topel in miren dan. Takrat bodo MO najhitreje našli zavetje, najmanj jih bo propadlo. Prav tako prekopavanje ni nujno potrebno vsako leto ali celo večkrat na leto. Prekopavamo samo, ko je potrebno gnojiti s hlevskim gnojem, preostala leta pa zemljo samo obdelamo z motiko in je ne obračamo.

Pomembna je tudi globina obdelave. Pregloboka obdelava vedno pomeni, da MO obrnemo njihov svet na glavo, mrtvo, neživo zemljo postavimo na vrh, živo zemljo z MO pa v globino, kjer ni zraka in za njih niso ustrezne razmere. Zato prekopavamo in obračamo zemljo samo deloma in plitko, toliko, da zadelamo organsko maso, gnoj, kompost, ne uničujemo pa MO.

Še bolj pomembno je, da pri poletnih ponovnih setvah ne obdelujemo globoko. Za novo setev obdelamo zgornjo, setveno plast čisto plitvo. Kasneje z rahljajnikom poskrbimo, da zemlja ni zbita v globino. V neugodnih vremenskih razmerah, ko je presuho ali premokro, zemljo okrog rastlin zastiramo, da je sončni žarki, veter, mraz, močne poletne nevihte ne uničujejo, s tem pa uničujejo predvsem MO v njej.

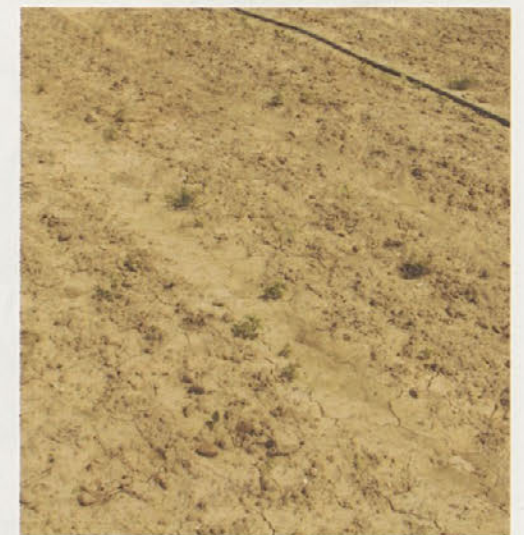
Rahljanje zemlje med rastlinami

Zemljo ohranjamo rahlo in zračno celo sezono. Prostor med rastlinami

naj bo vedno rahel in zračen. To lahko dosežemo na več načinov. Najpogosteje okopavamo, rahljamo. Takoj ko se na površini pojavi trda, zbita plast, jo zrahljamo. Pri tem tudi prezračimo zgornjo plast, »zbudimo« MO, ki se pričnejo hitreje razmnoževati, s tem pa je tudi za rastline na razpolago več hranil – pognojimo brez gnojila. Znano je, da lahko na ta način s pomočjo MO rastlino sprostimo tudi do 0,6 kg N/100m², kar je ogromno. Drug način je zastiranje prostora med rastlinami. Vedno poskrbimo, da zemlja ni gola. S temjo zaščitimo pred bičanjem dežja in vetra ter sončno pripeko. Običajno kombiniramo oba načina. Oba zahtevata, da imamo večino posevkov, tudi prezimne: motovilec, solato, radič ... posejane ali posajene v vrste. Rahljanje, okopavanje posevka je možno le, če je med rastlinami dovolj prostora, lažje pa, če so v vrstah. To je za številne vrtničarje

Vsaka hoja ali vožnja po zamrznjeni, mokri ali presuhi zemlji pomeni več plevela.

Vzbiti zemlji seme slabo kali.

še vedno težko. Če se zavedate, kako dobro je to za življenje v naši prsti, vam bo šlo lažje.

Zadnji, a najtežji način ohranjanja rahle, prezračene zemlje, so mešani posevki. Tudi v tem primeru rastline kombiniramo tako, da zemlja ni nikoli gola, s tem pa izpostavljena vsem vremenskim neprilikam. Zemljo zastremo tudi, ko je gola poleti ali pozimi.

Le živa zemlja je rodovitna zemlja. Pomemben del je tudi pravilna obdelava tal. Na to vedno pomislite, ko vas prezgodaj spomladi kličejo lopata, motika ali grablje.

Miša PUŠENJAK

Markovski vaški aktiv podeželskih žena

Članice Društva podeželskih žena iz vasi Markovci nismo ravno številčne, kljub temu pa smo aktivne na vsaki vaški ali občinski prireditvi. Prav tako se trudimo, da se udeležujemo različnih aktivnosti, ki jih pripravlja društvo. Že

lansko leto smo sklenile, da se z novim letom začnemo dobivati vsak torek ob 18. uri pri cerkvi in se odpravimo na pohod. Z letošnjim januarjem smo to tudi začele izvajati.

Glede na to, da smo v "fašenskem času", ne moremo brez dobrega recepta. Za vas smo pripravile recept za kisko juho in namesto krofov recept za flancate, ki jih rada pripravlja vsala gospodinja.

Vesel in doživet fašenk vam želimo markovske članice Društva podeželskih žena in deklet naše občine.

Markovske članice

Markovske članice društva podeželskih žena na pohodu (manjkajo štiri članice)

SVINJSKA KISLA JUHA ZA 10 OSEB

70 dag svinjskega mesa (plečke), 7 dag olja ali masti, 7 dag čebule, 2 stroka česna, 1–2 lovorjeva lista, kumina, timijan, majaron, rožmarin po okusu, sol, poper

1 kg krompirja, 2 žlici moke, rdeča paprika, paradižnikova mezga, 2,5 l vode

Narezano meso podušimo do mehkega. Iz olja in moke naredimo prežganje, ki mu na koncu praženja dodamo nasekljano čebulo in česen ter papriko. Prežganje zalijemo z vodo in zlijemo k mesu. Dodamo začimbe in paradižnikovo mezgo. Posebej skuhamo na kocke narezan krompir in zlijemo v juho. Prežganje v juhi mora vreti 20 minut.

KRHKI FLANCATI

50 dag moke, 25 dag margarine, 1 jajce, 2 rumenjaka, 1 dl mleka, 0,5 dl belega vina, 0,3 dl ruma, 6 dag sladkorja, 1 vanilin sladkor, ščepec soli, sok pol limone

Vse sestavine zgnetemo v testo, ki naj počiva 1 uro v hladilniku. Testo razvaljamo in iz njega izrezujemo flancate, ki jih ocvremo v olju. Ocvrte posipamo s sladkorjem v prahu, ki mu lahko po želji dodamo tudi ščepec cimeta.

DOBER TEK :)

Pomen sajenja medovitih rastlin

Prebujanje pomladi je tako rekoč že čutiti v zraku. Vse daljši dnevi nas vabijo v naravo in prebujajo življenjsko energijo, ki je v zimskem času nekoliko zastala in počivala v pričakovanju pomladi. Tudi narava se prebuja in vsak čas bo zacvetela v vsej barvni lepoti. Čebele se bodo letošnjo zimo dodobra spočile, saj jim mraz ni dopuščal, da bi zapuščale varno in toplo gnezdo. Sonce in toplota jih bosta privabila na plano in začele bodo iskati prvo spomladansko pašo. Kar naenkrat jih bomo lahko opazovali, kako letajo iz cveta na cvet in prisluhnili njihovem brenčanju. Hrano jim bodo ponudile prve znanilke pomladi, med katere sodijo: vrba, resa, zvončki, telohi, trobentice, leska ... To so rastline, ki jih imenujemo medovite rastline in ki s svojimi sladkimi izločki v obliki medicine in cvetnega prahu dajejo čebelam hrano in omogočajo njihov razvoj. Medovite rastline rastejo na poljih, kjer jih kmetje sejejo na večjih površinah, kot so facelija, ajda, detelja, oljna ogrščica, sončnice ... Tudi gozdovi so bogati s temi rastlinami. Najdemo jih tudi na travnikih in na manjših površinah, kjer jih sadimo z namenom, da krasijo našo okolico, pa naj bodo to okrasni vrtovi, zasaditve poti, skalnjakov,

čebelnjakov, okrasno balkonsko korito, zeliščni nasadi, parki, javne površine ...

Čebelarstva Slovenije s svojimi aktivnostmi že več let spodbuja sajenje medovitih rastlin. Če razumemo, da so čebele eden najpomembnejših živalskih organizmov na planetu, bomo znali pritrčiti pobudi Čebelarstva Slovenije in tudi na svoji mikro lokaciji poskrbeli za saditev medovitih rastlin in tako naredili nekaj dobrega za ohranitev čebel in okolja v katerem živimo. Čebele bodo še naprej vestno opravljale svoje osnovno poslanstvo, to je opraševanje rastlin in poskrbele za hrano, ki je za obstoj človeka nujno potrebna.

Kaj lahko sami naredimo za čebele?

Na pripravljene grede posadimo predvsem trajnice. To so rastline, ki vsako spomlad na novo odženejo, rastejo, cvetijo in jeseni pomrznejo do tal, v zemlji pa ostanejo novi brsti ki odženejo naslednje leto. Dobra lastnost trajnic je to, da z njimi ni večjega dela in ob pestri zasaditvi je taka greda zanimiva skozi vse leto.

Od medovitih trajnic so za čebele pomembnejše črni teloh (*Helleborus*

niger), spomladanska resa (*Erica herba-cea*), zlata rozga (*Solidago species*), žeppek (*Saturea montana*), razni sedumi ali homuljice, od dišavnic pa poprova meta (*Mentha pulegium*), timijan (*Thymus vulgare*), žajbelj (*Salvia officinalis*) in druge.

Ob robovih gred ali robovih parcel lahko posadimo manjše medeče grmičevje. Sem spada navadna leska (*Corylus avellana*), večina vrst vrb oziroma mačic (*Salix sp.*), od okrasnih rastlin zelo dobro medijo navadni liguster (*Ligustrum vulgare*), bradavec (*Cariopteris incana*), hibiskus (*Hibiscus syracus*), vse vrste drenov (*Cornus sp.*), vse vrste kovačnikov ali lonicer in mnoge druge.

Na večjem prostoru zasadimo medečo drevnino. Pazimo, da ima drevo zares dovolj prostora, da lahko nemoteno raste. Sadimo v glavnem lipe (*Tilia platiphylos*), vse vrste javorjev (*Acer sp.*), divje češnje (*Prunus avium*), divji in pravi kostanj od tujerodnih pa paulovnja (*Paulownia tomentosa*), trnata gledičevka (*Gleditsia triacanthos L.*), cigarar ali katalpa (*Catalpa ovata*), tulipanovec (*Liriodendron tulipifera L.*), grmasta amorfa (*Amorpha fruticosa L.*), mehurnik (*Koeleruteria paniculata Laxm.*), japonska so-

fora (*Sophora japonica L.*) in evodija (*Tetradium daniellii*) in še nekatere druge.

Naštete rastline so zelo dobre medonosne rastline in jih je možno kupiti v naših vrtnarijah, večina naštetih vzorčno raste tudi na Čebelarstvu Slovenije v okolici.

Pri sajenju dreves in grmov bodimo pozorni na velikost sadilne jame, ki mora biti dovolj široka in dovolj globoka. Korenin nikoli ne upogibamo ali zvijamo. Vedno izkopljemo jamo, da lahko rastlino brez težav vanjo posadimo. Na dno jame lahko dodamo plast preperelega hlevskega gnoja ali komposta, ki ga prekrijemo z dva do tri centimetre žive prsti. Če sadika potrebuje oporo, jo v tej fazi tudi postavimo, kamor jo lahko privežemo. Če to počnemo kasneje, lahko poškodujemo korenine. Rastlino vložimo v jamo in zagrnemo korenine do polovice, nato rahlo potlačimo in zasujemo do vrha. Na koncu vedno obilno zalijemo z okoli deset litrov vode.

Pri sajenju trajnic pazimo, da so zdrave in imajo lepo razvite korenine. Upoštevamo tudi njihovo končno razrast, da ne posadimo preblizu eno zraven druge. Na koncu vedno obilno zalijemo.

V Sloveniji je okoli tri tisoč različnih vrst rastlin, vendar pa vse niso enako gospodarsko pomembne za čebelarstvo. Od teh jih je za čebele zanimivih okoli tisoč, na katerih lahko najdejo nektar ali cvetni prah. Smiselno je posaditi tiste rastline, ki cvetijo in dajejo pelod ter nektar v času, ko v naravi ni paše. Čebelarji pravimo, da je to v času, ko v naravi vlada brezpašno obdobje. V tem času je vsaka sveža kapljica nektarja ali košek obnožine v panju še kako dobrodošel. Naše čebele nam bodo hvaležne.

Jure Justinek, Nataša Klemenčič Štrukelj

Čebele na sončnici

Trajnice

Foto: Golob Klancij

Jubileji zlatih porok v januarju 2017

Zlata poroka zakoncev Puc iz Strelcev

Prve dni po novem letu sta jubilej zlate poroke v ožjem družinskem krogu praznovala Marija in Stanislav Puc iz Strelcev. Oba sta rojena leta 1943. Marija je domačinka, Stanislav pa prihaja iz Moškanjcev. V zakonu sta se jima rodila sin in hčer, razveseljujejo pa ju tudi tri vnukinje in vnuk.

Marija je vseskozi gospodinjala, mož pa je vse do svoje upokojitve bil zaposlen v podjetju Agis na Ptuj.

Ker sta si uredila topel dom nedaleč v stran od Marijinih staršev in ker so starši na stara leta ostali sami, sta skrbela tudi zanju in pri opravih na manjšem posestvu. Oba sta dočkala zelo lepo starost.

Stanko je vsa leta aktiven v Prosvetnem društvu Prvenci-Strelci, v prostem času pa rad splete košaro iz šibja, prav

tako mu ni težko splesti slamjačke za kolač kruha ali za okras. Tudi iz sirke, ki jo vzgoji doma, rad naredi kakšno metlo, da je dvorišče pometeno.

Ob prazniku so jublanta obiskali člani Društva upokojencev Zagojčiči, kjer je Stanislav tudi član. Hvala jim za izrečene želje.

Praznovali smo doma, ker je slednje najlepše v krogu družine. Da je bilo vse skupaj še slajše, je vnukinja Sergeja spekla torto.

Ata in mama, hvala za vse, kar ste nam dali, z željo da še naprej ostaneta zdrava in da ob priliki zopet nazdravimo.

JP

Jubilanta Marija in Stanislav. Iskreno čestitamo!
Foto: Sergeja Puc

Voščili so jima tudi člani Društva upokojencev Zagojčiči.
Foto: Sergeja Puc

Zlatoporočenca Kukovec iz Bukovcev

V soboto, 7. januarja 2017, sta 50 let skupne življenjske poti praznovala zakon-

ca Janez in Otilija Kukovec iz Bukovcev. Oba sta rojena v letu 1942 v Bukovcih.

Povedala sta, da nista skupaj samo 50 let, pač pa sta se kot sovaščana poznala in družila že od malih nog. Še preden sta se odločila za poroko, sta zgradila hišo v Bukovcih, kamor sta se vselila po poroki in kjer živita še danes. V vseh teh letih sta jo večkrat prenovila. Osnovno šolo sta obiskovala v Markovcih. Janez se je usposobil za strojnika in se zaposlil na takratnem Agrotransportu na Ptuj, po odsluženju vojaškega roka pa je nadaljeval kot voznik tovornjaka vse do upokojitve leta 1991. Otilija se je izučila za šiviljo. Nekaj let je delala na Delti na Ptuj, nato pa do leta 1996 pri šiviljstvu Kokol v Dolanah, ko se je tudi upokojila. Življenjska usoda jima ni

namenila otrok, a kljub temu nista osamljena, saj ju redno obiskujejo nečakinje s svojim otroki, ki se jih zelo razveselita. Pravita, da jima ni nikdar dolgčas. Otilija je aktivna v Društvu podeželskih žena, Janez pa pri zeleni bratovščini, oba skupaj pa najbolj uživata v svojem vinogradu v Halozah.

Zakonca sta praznovala svoj jubilej v družbi sorodnikov, sosedov in prijateljev, ki so jima pripravili majhno presenečenje in jima polepšali prazničen dan. Deležna sta bila številnih čestitk in dobrih želja. Tem se pridružuje tudi uredništvo Lista iz Markovcev, ki jima želi še mnogo zdravih let.

TM

Jubilanta v krogu svojih najožjih sorodnikov.

Zlati jubilej zakoncev Kristovič iz Stojncev

21. januarja 2017 sta po 50 letih skupnega življenja pred oltar ponovno stopila Marjeta in Konrad Kristovič iz Stojncev. Zlati ženin Konrad Kristovič se je rodil 26. februarja 1944 v Zabovcih, zlata nevesta Marjeta z dekleškim priimkom Toplak pa 20. julija 1946 v Stojncih. Oba sta odraščala v kmečkih družinah, v katerih sta se že zgodaj začela učiti, kaj je

trdo kmečko delo. Konrad je odraščal na Bombekovi domačiji z dvema sestrama in tremi brati. Osnovno šolo je obiskoval v Markovcih. Zaposlil se je kot delavec v takratni tovarni TAP na Ptuj. Do upokojitve leta 1999 je zamenjal kar nekaj delovnih okolij, med drugim je nekaj let delal kot keramičar, zaključil pa v gumarni na Ptuj.

Zlata nevesta Marjeta je skupaj s petimi brati odraščala »pri Kovačovi« v Stojncih. Domačija je hišno ime dobila po Marjetinem dedku in pradedku. Oba sta bila kovaška mojstra, njen oče pa kolarski mojster. V rani mladosti je okusila bridkosti življenja, saj ji je pri rosnih 18 letih umrla mati. Kot edina ženska pri hiši je morala poprijeti za vsa gospodinjstva dela in poskrbeti tako za očeta kot brate, ki so kmalu eden za drugim odšli in si ustvarili družine v okoliških krajih, najmlajši pa je odšel v tujino.

Včasih mladi niso poznali druge zabeve in družjenja kot obiskovanje kinopredstav. Na eni takih sta se srečala in поблиžje spoznala tudi letošnja jublanta. Odločila sta se za skupno življenjsko pot in to uradno potrdila s poroko leta 1967. Konrad se je preselil v Stojnce »h Kovačovi« in z Marjeto sta s skromno delavsko plačo in majhno kmetijo začela graditi nov dom. Kmalu so eden za drugim privekali na svet tudi otroci, Anica, Metka in Miran. Konrad in Marjeta sta s svojimi pridnimi rokami poskrbela, da so imeli vse, kar so potrebovali. Ko so gradili hiše, sta jim prav tako pomagala po svojih

zmožnostih, Konrad še posebej z delom svojih rok. Ob vsakdanjem delu in skrbi za otroke je 50 skupnih let hitro minilo. Ob vsej skrbi in vnemi sta kar malo pozabila nase in prikradle so se tudi zdravstvene težave, ki pa jih oba uspešno premagujeta.

Zlati jubilej, 50 let skupnega življenja, sta potrdila v domači farni cerkvi in v občinski stavbi v Markovcih. Po uradnem delu sta zbrane svate povabila v dvorano v Stojnce, kjer so dogodek proslavili v družbi legendarnega domačega ansambla Prerod. Deležna sta bila še nekaj presenečenj, ki so jih pripravili otroci, vnuki in ostali sorodniki.

Danes živita s hčerko Metko in vnukom Amadejem, ki počasi prevzema skrb za domačijo ter dedka in babico. Dnevno ju obiskujejo hčerka Anica in sin Miran, najbolj pa se razveselita štirih vnukinj in pravnuka.

Številnim čestitkam in dobrim željam, ki sta jih bila deležna v preteklih dneh, se pridružuje tudi uredništvo Lista iz Markovcev in jima želi še veliko zdravih in srečnih let.

TM

Zlatoporočenca s pričama in županom

Foto: DK